

FODRÁSZ UJSÁG

URI- és NŐI-FODRÁSZOK és ROKONSZAKMÁK SZAKKÖZLÖNYE

A BUDAPESTI BORBÉLY-, FODRÁSZ- ÉS PARÓKAKÉSZITŐ-IPARTESTÜLET TULAJDONA ÉS HIVATALOS LAPJA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Csengery-utca 15. Az Ipartestület telefonszáma: József 124—79

XXXIII. évfolyam

Budapest, 1925 április 1.

4. szám

Rendeljen egyszer

A
S
T
R
A

CHYPRE
KÖLNIT

Rendeljen egyszer

A
S
T
R
A

CHYPRE
KÖLNIT

ILLATSZER ÉS PIPEREÁRU RT.
BUDAPEST, IX., FERENC-TÉR 4.

Gyártja az összes fodrászati cikkeket

A LEGJOBB

minőségben.

Telefon: József 6—84.

Husvétii illatszerek minden mennyiségben

	Tucatja korona
108. Alkoholmentes masszált	48.000
109. " szóróval	60.000
110. " " " " " "	60.000
112. Extrait "Double	80.000
113. " " " " " "	90.000
114. " " " " " "	100.000
115. " " " " " "	110.000
116. " " " " " "	120.000
118. " Concentrais kassettában	600.000
119. " " " " " "	840.000
120. " " " " " "	960.000
123. Echantillon " " " "	72.000
124. " " " " " "	90.000
125. " " " " " "	108.000
123/a. " alkoholmentes	36.000
123. " középáru	48.000

A fenti árakhoz 13%-os fénylészadáó járul.
Áraim ab Budapesti utánvétellel értendők, utánvételes megrendelésnel 3%-os pénztári engedmeny!
Hitel esetén 30 napon váltó hitelt nyujtok

Minden fodrászüzem csakis Pajolin fejjvizeket
Chypre, Origan, Musette kölnivizet használ.

Teljes tisztelettel

PAJOLIN ILLATSZERGYÁR

V., Vilmos császár-ut 78. Telefon 181-91.
Alapitva 1906.

BAUER FERENC MÜKÖSZÖRÜS BUDAPEST, BETHLEN-UTCA 45.

Vállalja mindennemű javítását és köszörlését az összes
szakmába vágó fodrászati műszereknek.
8 napon belüli pontos kiszolgálás.

ACÉLRAKTÁR DUS VÁLASZTÉKBAN.

Minden fodrász

tudja már,

hogy

**a legjobb
kölnivizek
hajszeszek
borotva
szappanok**

és egyéb kozmetikai cikkek az

Indus szappan és
vegyészeti gyár
készítményei.

Kapható a gyár eladási irodájában
Budapest. VI, Jókai-tér 7, I. 12.
Telefon: 138-14.

TÜZIFÁT A P R I T V A I^A POROSZ KÖSZENET

a legpontosabban szállit

GÁSPÁR FÜLÖP

BUDAPEST, HUNGÁRIA-KÖRUT 72.

TELEFON: 4-68. 39-60.

Megrendeléseket továbbit

Patai Dezső

a Klein nőifodrász cég beltagja
Budapest, VIII., József-körut 30-32.

Munkaköpeny

**részletfizetésre
is kapható**

Grünhut Odön
József-körut 22-24. III. 24

Levélhívásra házhoz jövök.

FODRÁSZ UJSÁG

Az ipartestület telefonszáma: **URI- ÉS NŐI-FODRÁSZOK ÉS ROKONSZAKMÁK**
József 124—79 **SZAKKÖZLÖNYE**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Csengery-utca 15

FELELŐS SZERKESZTŐ: WÉBER JÓZSEF

Megjelenik minden hó 1-én.

Előfizetési díj:

Egész évre ... .. 20000 K

Fél évre ... .. 10000 K

XXXIII. évfolyam

Budapest, 1925 április 1.

4. szám

TARTALOM: Meghívó a XLI. évi rendes közgyűlésére. Válasz Mura Mészárosnak Irta Kontró János ipartest. elnök. — Emlékezés. Irta Kellner Ernő. — A nőifodrászok ünnepe. Irta W. J. — Szakoktatás. — Vitaest és az illatszergyárosok kartelügye a Szövetségben. Irta Csernyák József. — Verdes Árpád † Irta Kiss Gyula. — Egyről-másról. Irta Kiss Gyula. — Hivatalos rész. — A kávéházi fodrász nem üzemi fodrász. Irta Gorgyán Mihály. — Fodrászok táncestélye. — Hírek. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

Meghívó

A BUDAPESTI BORBÉLY-, FODRÁSZ- ÉS PARÓKAKÉSZÍTŐ IPARTESTÜLETNEK

1925. évi április hó 16-án, csütörtök este 8 órakor a Főherceg
Sándor-utcai Régi képviselőház üléstermében tartandó

XLI-ik évi rendes közgyűlésére.

N A P I R E N D:

1. Elnöki megnyitó.
2. Az 1924. évi jelentés felolvasása és tudomásul vétele.
3. Az 1924. évi számadások jóváhagyása és a felmentvény megadása.
4. Az alapszabályok 6., 15., 16., 24-ik és 26-ik §§ ainak módosítása.
5. Indítványok.

Budapesten, 1925. március 27-én.

KALIX ZSIGA
jegyző.

KONTRÓ JÁNOS
ipartest. elnök.

Figyelmeztetjük t. szaktársainkat, hogy a közgyűlésre külön meghívót nem küldünk, hanem úgy ez, mint az évi jelentés és a számadások a »Fodrász Ujság« jelen számában közöltetnek.

Indítványok az alapszabályok 11. §-ának 2. bekezdése értelmében csak az esetben tárgyalhatók, ha 40 tag aláírásával legalább 3 nappal a közgyűlés előtt adatnak be az ipartestület előljáróságához.

Az esetben, ha a közgyűlésre a tagok nem jelenének meg határozatképes számban, az alapszabályok 11. §-a értelmében az újabb közgyűlés 1924. évi április hó 23-án este 8 órakor az ipartestület székházában (VII., Csengery-u. 15.) ugyanezen tárgysorozattal fog megtartatni, mely közgyűlés a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes.

Tisztelt kartársam!

Mielőtt évi jelentésünk olvasásához kezd, legyen szabad figyelmét felhívni arra, hogy ez évi közgyűlésünkön okvetlen megjelenni sziveskedjék. Ez a közgyűlés lesz hivatva arra, hogy a segélyezést új alapokra fektessük és az eddigi gyakorlatot a viszonyoknak megfelelőleg szabályozzuk.

Ha nem jelenik meg s Önt sérelem éri, ennek nem a vezetőség lesz az okozója.

Kontró János,
ipartest. elnök.

Tisztelt közgyűlés!

Az ipartestület előljárósága jelentését 1924. évi működéséről az alábbiakban teszi meg:

Amióta az ipartestület élén állunk, tisztán láttuk, hogy a szakma érdekében eredményes munkát csak úgy tudunk végezni, ha a tagtársak összességének vállvetett támogatására számíthatunk. Éppen azért a célkitűzésben aggodó figyelemmel mérlegeltük a szakmai érdekek érvényesülésének lehetőségét s abban a pillanatban, amikor a felmerült eszme a legcsekélyebben is veszélyeztette az összesség érdekét, bármily szépnek, tetszetősnek s sokakra talán előnyösnek mutatkozott is, irgalom nélkül elvetettük, mint megvalósításra alkalmatlant. Dacára ezen — szinte az eszmei magaslatra emelt — pártatlanságunknak, még sem részesültünk sem az előljáróság, sem a testület egyes tagjai, de legkevésbé a szakma kebelében fennálló egyesülések részéről abban a támogatásban, mely szükséges lett volna ahhoz, hogy az elmúlt évet gazdagabb eredményekkel zárhattuk volna le, mint azt lezárni módunkban állott.

Bármily feleslegesnek tetszik is és bármennyire magán viseli is ezen eljárásunk az önösség látszatát, mégis kénytelenek vagyunk ezzel a jelenséggel bővebben foglalkozni, mert ha a csak mindig kritizáló, azonban a produktív, de némi elfoglaltsággal járó munka elől következetesen kitérő szakmabeliek e magatartásukon nem változtatnak — lehetetlenné fogják tenni minden vezetőségnek az eredményes munkát. Méltóztassék az igen tisztelt közgyűlésnek elképzelnie azt, hogy az elnök, al-elnök, gazda vagy pénztáros is épp oly mester, mint bármelyikük. Ezeknek épp úgy gondot ad üzletük vitele, mint önöknek, csak hogy míg önök a napi záróra után családjuk körébe, vagy megszokott szórakozó helyükre térnek napi fáradalmaikat kipihenni, addig amazok napról-napra az ipartestületbe mennek tovább dolgozni. Mert ne higyjék azt, kedves szaktársaink, hogy az ipartestület ügyeinek ellátása nem munka! Munka biz az, sokszor terhesebb és fáradságosabb, mint a legtöbb szaktárs üzletének vezetése, ugyannyira, hogy annak kielégítő elvégzése nemcsak az ipartestületben megállapított hivatalos időt, hanem az üzletre fordítandó idő tekintélyes részét is igénybe veszi.

Méltóztassanak most már magukat a mi lelkivilágunkba beleképzelni, hogy legjobb tudásunkkal, minden igyekezetünkkel, időt, munkát, fáradságot nem kímélve, saját anyagi károsodásunk árán is iparkodunk a szakma javát előmozdítani s ezen önzetlen munkánknek a gyümölcse: gáncsoskodás, akadékoskodás, időt

pocsékoló szörszálhasogatás, minden komoly szándéka nélkül a közérdek javításának, tisztán azon célból, hogy vele kellemetlenkedjenek s megmutassák, hogy ők az urak, kinek akaratától, tetszésétől függ minden kérdés, még a testület vezetése is. Ez az állapot bent, kint pedig a hatalmi téboly, a népszerűség hajhászása a lázas törtetés célja! S mi a leghálásabb e téren: a személyeskedés! Nosza tehát rajta, szedjük le a nekünk utban állóról minden tisztességet, piszkítsuk be a rágalom sarával, hogy utálattal forduljon el tőle mindenki, akkor majd jövünk mi!

Pedig, igen tisztelt közgyűlés, ez az eljárás mindenre jó, csak arra nem, hogy a szakma érdekeit ezzel szolgáljuk és azt előbbre vigyük, mert mi a következménye ennek? Az, hogy a testület az elnökséggel együtt elveszti tekintélyét s a hatóságok megbecsülését! Pedig, tisztelt uraim, a testület tekintélye a szakma tekintélye s amazt nem tehetjük tönkre, hogy emez is meg ne semmisüljön, mert akárhogy is gondolkoznak némelyek, a tény mégis csak az, hogy a szakma hivatalos képviselése az Ipartestület! Lehetnek a szakma kebelén belül számos különféle célu egyesülések, de azok egyike sem helyettesítheti az Ipartestületet s ha erőszakkal a helyébe akar ülni, csak azt éri el, hogy a testületet elütötte attól, hogy a szakma érdekét kifelé kellő sullyal képviselje, de viszont ezt a tekintélyt magának nem szerezte meg! Elérte a testület lejáratását, aminek csak a szakma vallja kárát, mert ha a testület a saját szakmabelijeiről nem részesül a hivatalos képviselőt megillető tiszteletben, miképpen kívánhatjuk meg, hogy ezt a tiszteletet idegenek adják meg neki!?

Ez az eszményi oldala annak az áldatlan helyzetnek, amikor a személyi harcok nem szakadnak a választásokkal meg, hanem folytatódnak az intrikák tovább, mintegy állandósítva a harcot. Pedig ha számot vetnének azok, akik a harc támogatására vállalkoznak, milyen kárt okoznak ezzel a szakmának, bizony alaposabb megfontolás tárgyává tennék elhatározásukat. Mert mi a következménye ennek? Az, hogy az elnök jobb célra szükséges ereje elforgácsolódik, felemésződik a személyes támadások visszautasításában, melyet, ha a szakma érdekében használhatna fel, mennyivel előbbre juttathatná azt.

Talán kissé hosszasan is foglalkoztunk e kérdéssel, de a szakmabeliek tájékoztatása végett nem térhettünk ki ez elől, mert az utóbbi időben e személyeskedés annyira elfajult, hogy már szinte gyűlölségnek is beillik s lehetetlenné tesz minden érdemi munkát, ami pedig csak a szakma kára.

Rátérve az év fontosabb eseményeinek felsorolására, elsősorban időrend szerint is:

Joszt Péter január 15-én bekövetkezett gyászos elhunytáról kell megemlékeznünk, amely emlék — dacára az idő minden fájdalmat enyhítő jó tulajdonságának — minden szakmája iránt becsüléssel viseltető borbélymesterben a szakmát ért nagy veszteség érzetét kelti még ma is fel. Hogy kije volt Joszt Péter a szakmának, azt, ha nem ismertetem is, minden szaktárs tudja, de az a szerep, melyet a megboldogult a szakma életében betöltött, kötelességünkkel teszi, hogy emlékét újból és újból a szaktársak lelki szemei elé állítva, követendő példát állítsunk mindnyájunknak, hogy ha szakmánk boldogulása és fejlődéséért önzetlenül akarunk dolgozni s eredményt is akarunk elérni, az ő puritán-ságát és munkakedvét kell követnünk.

Meg kell még emlékeznünk itt ugyancsak az év január havában elhunyt Goreczky Zsigmond nyug. ker. előljáró haláláról is, ki, mint az ipartestületek fel-

ügyelő hatósága jóindulatu s megértő támogatásával nagyban elősegítette a testületek zökkenés nélkül való adminisztrációját.

Testületi életünkben nem kevésbé fontos szerepet betöltött második halottunk az év február 23-án elhunyt Könyves Kálmán ipartestületi jegyző volt. Jól lehet elhunytá alkalmával már nem volt testületünk tényleges tisztviselője, de az a munkában eltöltött 28 év, ameddig a megboldogult jegyzői irodánk ügyeit példás lelkiismeretességgel, nagy körültekintéssel, minden tudását latba vetve, közmegegyezésre vezette, kötelességünkkel teszük, hogy emlékét megőrizzük és a testület életében kifejtett tevékenységéről elismeréssel emlékezzünk meg.

Mintha csak a sors egy csapásra akarta volna körünkől kiragadni azokat, kik önzetlen cselekedeteikkel nevüket aranybetűkkel irták be a budapesti borbély- és fodrázmesterek hálás emlékébe, az ez év március 23-án hunyt el szakmánknak az előző kettőnél semmivel kisebb halottja, Réthly Árpád.

A testületet halálával ért nagy veszteségnek a legjellemzőbb kifejezője volt az a nagy tömeg, mely a megboldogultat végső pihenő helyére elkísérte.

Elengedhetetlen kötelességének tartotta a szakma, hogy az elhunyt eléggé meg nem hálálható nemesszivű testületi intézményei fölötti elismerésének kifejezésül, kegyeletét a majdnem teljes számban való megjelenéssel rója le s mi is ennek a sóha el nem muló kötelességünknek teszünk eleget, amikor emlékének évi jelentésünkben áldozunk.

A szomorú események megemlézése után a komoly, a szakma jövőjére is kihatással bíró események felsorolását is szükségesnek tartjuk, melyek közül első testületi székházunk átalakítása, melynek munkálata elnökünknek, a »Fodrász Ujság« 1. számában megjelent lelkes adakozási felhívásával indult meg. Szakmabelijeink megértve a felhívásban kifejezett eszmék megvalósításának a kar további boldogulására való nagy kihatását, készségesen siettek segítségre és nagylelkű adományaikkal lehetővé tették a testület hivatalos helyiségének olyan átalakítását, ahol a testület adminisztrációjának fontos munkája a szakmabeli továbbképzés nem kevésbé fontos munkájával együtt elvégezhető anélkül, hogy a két különböző irányú tevékenység egymást zavarná. Nem lennénk tárgyilagosak, ha ez alkalmat nem használnánk fel arra, hogy a leghálásabb köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, kik a cél megvalósítását nagybecsű adományaikkal elősegítették s kötelességünknek ismerjük, hogy az e célra befolyt összegek nagyságáról és felhasználásáról a tisztelt közgyűlést a következőkben tájékoztassuk:

A felhívás folytán befizetett adományokból befolyt	11,643.000 K
Kiszolgálási díj a tanfolyamra bejárt modellektől	2,999.000 K
Tandijakból befolyt	6,735.000 K
A testület hozzájárulása az átépítési költségekhez	6,000.000 K
Összesen:	27,371.000 K

Átépítési költség	20,634.000 K
Tanérők készkiadásainak megtérítése	1,304.000 K
Tanszerek és eszközök beszerzésére	2,401.000 K
A szakiskola rendelkezésére áll	3,032.000 K

Összesen: 27,371.000 K

Szolgáljan a t. közgyűlés mindnyájunk okulására az elért szép eredmény s a jövőre is tartsuk emlékünken, hogy egyesült erővel, vállvetett buzgalommal, milyen szép és hasznos szolgálatot tehetünk szakmánknak.

Meg kell emlékeznünk Müller Károly szeretett volt elnökünknek közéleti tevékenységének méltánylásául kapott miniszteri elismerés átadásával kapcsolatos ünnepségről is, mely alkalomra megfestettük volt elnökünk arcképét s azt tanácskozó termünkben elhelyezve, mintegy örszemül állítottuk, hogy példájával nekünk mutatott uton vezessen bennünket.

Megemlítjük még, hogy a miskolci iparos kongresszuson, melyen az iparosságnak összes képviselői résztvettek s amelyről már karunk tekintélyének megóvása szempontjából mi sem maradhattunk el — testületünket elnökünk képviselte, ki felhasználta az ország többi részéről egybegyült szakmabeliekkel való közvetlen érintkezést arra, hogy a közös sérelmek orvoslása iránti módokat megbeszélje.

Nem hagyhatjuk megemlítés nélkül dr. Purebl Győző urnak, a székesfőváros közigazgatási ügyosztálya vezető tanácsnokának 30 éves jubileumi ünnepségét sem, melyet a székesfőváros öSSIParossága rendezett a tanácsnok ur tiszteletére, elismerésül annak az eddig hivatalos körök részéről nem tapasztalt önzetlen jóakaratu támogatásnak, mellyel a tanácsnok ur az iparosság részéről kezdeményezett minden igyekezet megvalósulását hathatósan elősegítette.

Az Árvizsgáló Bizottság megszűntével szabadabbá váltak a kiszolgálási árak is! Nehogy a visszanyert cselekvési szabadság az azzal élni nem tudó szakmabeliek kezében az egyetemességre károsná váljon, iparkodtunk a kiszolgálási árakat oly összegben megállapítani, mely egyrészt a közönség teherbíró képességével arányban állott, másrészt a szakmabeliek tisztességes megélhetését is biztosította. S hogy ez igyekezetünk mennyire sikeres volt, az igazolja, hogy az első időkben nem hallottunk panaszt a kihágók ellen. Később — különösen a tőzsdei konjunktura megszűnése utáni időben — azonban számos panasz ostromolt, melyek mind a piszkos üzleti verseny legelemibb eszközét — a kiszolgálási díjak nagy mértékű leszállítását — tették panasz tárgyává és kértek orvoslást. Sajnos, a testület nem rendelkezik olyan eszközökkel, melyekkel a szakma egyeteme érdekében hozott határozatait az azt magukévá tenni vonakodókra reá tudná kényszeríteni! A testületnek csak erkölcsi fegyvere van és ez a többség támogatása s az, hogy ezeket a szakma érdeke ellen cselekvőket a közmegevetésnek teszi ki.

Másik rákfenéje a szakmának a házaló borbélyok, a különféle társaságokban, üzemekben, hivatalokban stb. felállított borbélyműhelyek által kifejtett piszkos konkurrenca, amely ellen szinte lehetetlen védekezni. A szakmát ezen oldalról fenyegető veszedelem elhárítása és csökkentése érdekében számos felterjesztést intéztünk a Kereskedelmi Miniszter Ur Öngyméltóságához, valamint a Budapesti Államrendőrség Főkapitányához, sőt küldöttsegileg felkerestük a Miniszterelnök Ur Öngyméltóságát is, mindenütt kérve ezen élősdiek ellen a hatósági támogatást. Igéretet mindenütt kaptunk és hogy e téren még nagyobb javulás nincs, annak részben mi vagyunk az okai, mert — szinte a szégyenpir önti el arcunkat, amikor nyilvánosságra hozzuk — hogy nincs a szaktársak legtöbbszörében egy szemernyi szolidaris érzés sem, mert számtalan kérésünk dacára, melyet a testület tagjaihoz intéztünk, hogy jelentsék be a körzetükbe működő üzemi borbélyokat — hónapokon át nem tudunk adatokat kapni, úgy, hogy végre egy nagyon hiányos névjegyzéket voltunk a Miniszterelnök Ur Öngyméltóságára elé terjeszteni a szakmára sérelmes működésü s így megszűntetni kért borbélyműhelyekről. Ismételt kérésünkre sem tudtunk a kontárellenőrzésre vállalkozóktól fényképet kapni, hogy a hosszas

utánjárással megoldott ellenőrzőigazolványi kérdés befejeztével — részükre az előirt szövegü rendőri segítséget is biztosító — arcképes kontárellenőrző igazolványokat megszerezhettük és kiadhattuk volna. Ezen sajnálatos tényekhez — azt hisszük — felesleges kommentárt fűzünk, mert hisz tisztába lehet mindenki azzal, milyen eredménye lehet annak az igyekezetnek, melyet még azok se támogatnak, kiknek az elsőrendü érdekük.

Sérelmes még az üzleti zárórát és a vasárnapi munkaszünetet meg nem tartók — eléggé el nem ítéhető — működése is. Ezek elleni védekezésben is többször fordultunk a Főkapitány Ur Öméltóságához, kérve ezek megrendszabályozását. Az eredmény azonban nem a várt javulást, hanem azt eredményezte, hogy az amugy is agyongyötört nyílt üzletes mesterek kerültek a rendőrszemek részéről szigorubb ellenőrzés alá. E téren csak az ellenőrzők tevékenységének megkezdésekor várható javulás, kik majd a fennálló törvényes rendelkezések ellen vétőket lealcázzák és a rendőrség kezére juttatják.

Megemlítjük még, hogy az év folyamán bekövetkezett személyi változások megfosztottak bennünket iparhatósági biztosunk, Pogány Zsigmond ur kedves személyétől is, ki egyéb irányu nagy elfoglaltságára való hivatkozással e tisztségéről lemondott. A székesfőváros tekintetes Tanácsának bölcsessége dr. Keresztes Miklós urat, a székesfőváros tanácsjegyzőjét állította az eltávozott helyébe, kinek kedves, urí modora és előzékenysége mihamar feledtetni fogja az eltávozottat. A másik személyi változás a jegyző személyében történt, amennyiben az egyébként igen használható és jó munkájú Vass Áron nem bizonyult méltónak a belé helyezett bizalomra és így állása alól felmenteni kellett s helyette Kalix Zsigmond urat sikerült a testület jegyzői tisztségére megnyerni, ki rátermetségének elég tanujelét adta azzal, hogy az át nem vett jegyzői iroda vezetését minden zökkenő nélkül látja el.

Meg kell itt emlékeznünk még a női fodrászparteslet magalakulásáról is, melynek alapszabályait a Kereskedelmi Miniszter Ur Öngyméltóságára 1924. október hó 29-én 82570/24—XIX. szám alatt kelt rendeletével hagyta jóvá s így a hivatalos ténykedés megkezdésére a jogalapot megadta.

Nem azért, mintha e kiválással a mi ipartestületünk létalapja a legkisebb mértékben is veszélyeztetve lenne, vagy mert a féltékenység a nekünk konkurrens ipartestület ellen hangolna, hanem csupán a kiválással a szakma egyetemét ért sérelem fölötti fájdalom az, ami zokszóm elmondására késztet.

Sehol a világon nem képez külön ipart a nőifodrászat, csak nálunk, pedig — azt hisszük — a mi nőifodrászatunk korántsem áll a nyugati nemzetek nőifodrászata között az első helyen! Amott nem gondoltak arra, hogy a szakmabeliek boldogulásának terét a különválással szűkítsék, holott talán nagyobb távolság választja el ezen országok nőifodrászait a férfifodrászoktól munkakör, kézügyesség, technikai fejlettség tekintetében, mint amily különbség köztünk s a mi nőifodrász szaktársaink között van: tehát a különválás ott indokoltabb lenne. De nem tették, mert ott az ipart nem eszköznek, hanem életcélnak tekintik s annak érdeke oly szent előttük, melyet érinteni sem mernek.

A miénk kéjelegnek abban a tudatban, hogy ők uttörők s őket majd követni fogják a nyugati országok szaktársai. Nem akarunk jóslásokba bocsátkozni, de erre csak azt jegyezzük meg: igen élénken emlékezünk még arra az időre, amikor népboldogitónak csufolt népbolondító eszmék lettek urrá máról-holnapra e szerencsétlen ország fölött! Ezek vallói is azt állították, hogy

ők tttörök, kiket majd követ nyugat és kelet! S mi lett a vége...?!

No, de nem folytatjuk! Kiváltak, elmentek! Éljenek boldogul s találják meg újabb elhelyezkedésükben azt az eszközt, mely jobb boldogulásukra szolgál, azonban bennünket hagyjanak csendben dolgozni, majd csak megélünk nélkülok is.

Rátérve a testület pénzügyi helyzetének ismertetésére, nem hagyhatjuk szó nélkül a tagsági illetékek befizetése körül tapasztalható nagy közömbösséget. Dacára a »Fodrász Ujság«-ban közzétett ismételt kérelmeknek és elküldött fizetési felszólításoknak, kellemetlenül sokan kényszerítették az ipartestületet arra, hogy tartozásukat végrehajtás végett, illetékes kerületi előljárásguknak mutassa ki.

Szóval eléggé el nem ítéhető az a bünös nemtörődömség, mely egy ilyen magatartásban megnyilvánul, mert azzal, hogy a neki semmi fáradságot és anyagi megterhelést nem okozó kötelességének nem tesz eleget és esedékes tagjárulékát negyedévenként nem fizeti le, a testületnek nemcsak költséget, hanem felesleges fáradságot is okoz. Már pedig a legegyszerűbb kivánság lehet egy testület részéről, — még ha ez a testület nem is annyira fontos érdekképviselője az illetőnek, mint amily fontos az ipartestület a szervezetébe tartozó iparosságnak — az, hogy az érdekképviselő fennállásának alapjául szolgáló járulékokat pontosan egyenlitse ki. Kötelessége ez a tagnak még akkor is, ha ezen járulékok lefizetéséhez nem fűződnek oly nemes emberbaráti és az összesség javát szolgáló érdekek, mint nálunk.

Jól tudja mindenki, hogy a testületi tagság befizetett összegének egy része képezi a segélyalap jövedelmét s amint a később előadottakból kitűnik, ez annyira fontos, hogy ehhez igazodik a támogatásra jogot szerzett, elaggott, munkaképtelen szaktársaink segélyösszege. Senki sem tudhatja, mit hoz a jövő! A ma gondtalan életet élő kartárs aggkorára éppen úgy rászorulhat a segélyalap támogatására, mint az étellel küzködő! Kötelessége tehát mindegyiknek, tagdíjai pontos befizetésével, elősegíteni, hogy a ma segélyben részesülők azt az összeget kapják, mely őket jogosan megilleti, amely összegnél azonban a tényleg kifizethető kevesebb, mert a hátralékból a hányad esedik.

Hogy mily tekintélyes összeget tesznek ki a hátralékok, erre vonatkozólag szolgáljanak tájékozásul a következő adatok:

Beiratási dijhátralék	2,235.000 K
melyből előző évre	345.000 K
folyó évre	1,809.000 K esik.
Tagdíj hátralék	14,217.000 K
melyből előző évre	2,346.000 K
folyó évre	11,871.000 K esik.
Pótdíj hátralék	7,665.000 K
melyből előző évre	1,987.000 K
folyó évre	5,678.000 K esik.
Póstköltség hátralék	1,090.000 K

Tekintettel arra, hogy a korona vásárló értékének szinleges emelkedése csak elősegítheti a tagdíjak késedelmes befizetését, mert a kisebb szorzószám kevesebb papirkoronát igényel, kérjük az igen tisztelt közgyűlést, mondja ki, hogy:

a tartozások mindenkor az esedékesség időpontjában érvényben volt szorzószámnak megfelelő papirkoronával egyenlitendők ki.

Egyébként — mint ahogy az a közölt számadás adataiból megállapítható — a testület

összbevétele	120,615.2555 K
összkiadása	116,802.850 K
s így a maradvány	3,812.405 K volt.

Pénzünk vásárló értékének rohamos zuhanása következtében számszerűleg megnövekedett tagdíjjárulékok egyrészről, a segélyösszegeknek a pénz értékcsökkenésével lépést nem tartó emelkedése a másik részről azt eredményezték, hogy a segélyalap egy oly tekintélyes összegű bevételi fölösleggel rendelkezik, melynek egymagában való alapul vétele lehetővé teszi, hogy a segélyek tényleg olyan összegekben folyósíttassanak, melyek észrevehetően elősegítik a segélyezettek megélhetésének könnyítését.

Tekintve, hogy a segélyalapnak nem célja a vagyongyűjtés, mert hisz jövedelme a tagdíj megfelelő hányadával mindig biztosítva van: a testület vezetősége azon elhatározásra jutott, hogy a mutatkozó múlt évi fölösleget fogja a folyó évben a segélyezésre felhasználni, míg a folyó évi bevétel összege a jövő évi segélyezésnek fogja alapját képezni. Ezzel eléri, hogy az év végén pontosan meg tudja állapítani a segélyezésre rendelkezésre álló összeg nagyságát, amelynek keretén belül indítványozhatja a közgyűlésnek a segélyösszegek megállapítását anélkül, hogy aggódni kellene az alap teljesítőképességének kimerülése miatt. A segélyezés összegének megállapításánál vissza lehet térni az aranykorona alapra s minden segélyezésre igénnyel bír, a rendelkezésre álló összegből, az általa befizetett s aranykoronára átszámított összegnek megfelelő arányu segélyben részesül.

Ma rendelkezésre áll 31,378.270 K, mely a segélyre igényjogosultak aranykoronára átszámított 15.362 K összegű segélyösszegevel elosztva, aranykoronánként 1625 papirkorona kifizetését teszi lehetővé, természetesen gondoskodni kell arról is, hogy az időközben megnyíló jogosultságok kiegyenlítésére maradjon fedezet rendelkezésre, miért is kérjük az igen tisztelt közgyűlést, mondja ki:

1. hogy a segélyösszegek kifizetésének alapját mindenkor az előző évi bevétel képezi, még pedig olyképp, hogy minden igényjogosult az általa befizetett aranykoronának megfelelő arányban kapja segélyösszegét,

2. a segélyezésre rendelkezésre álló összeg 20 százaléka lehasítandó és fele részben az időközben megnyíló segélyezési igények kielégítésére, másik fele részben pedig a tartalékalap díjazására fordítandó.

3. A folyó évben rendelkezésre álló 31,378.270 korona összegből 2,631.435 K a tartalékalapra, 2,631.435 K pedig az évközi segélyek folyósítására levonassék s az ezenfelül mutatkozó 26,115.400 K pedig az igényjogosultaknak az általuk befizetett aranykoronánként 1700 papirkoronával számítva kifizettessék. Ezek szerint a segélyalap törzsvagyona 4,594.789 K, a segélyezés alapja pedig 2,631.435 K lesz.

A múlt évben segélyben részesültek:

Özv. Reisz Antalné, özv. Bartha Jánosné, özv. Szathmári Jánosné, Engl Henrik, Ujvári Kálmán, id. Hirschfeld Vilmos, Zsivanovics Milán, Krem Mátyás, Perin János, Réthly Árpád, Maksa Ferenc, Kratochwilla Ferenc, Seregi Zsigmond, özv. Tokody Ferencné, Steinbach Konrád, Wagner Miklós, özv. Szarvas Alajosné, Lenhardt Jakab, Klein Miklós, Csillag Ágoston, Kittelmann József, Kosdy József, Krimm Mátyás, özv. Alzner Mártonné, Till Péter, Kelemen József, Schöller Mihály, Flesch Péter, Fink Hermann, Szika Mihály, Hönig Péter, Tóvári Lipót, özv. Bárány Lajosné, özv. Frey Ferencné, Schmidt János, Jovanovics Péter, Breicha Ármia.

A segélyalappal kapcsolatban kell megemlékeznünk az Axmann-féle alapítvány jótéteményéről is, mely annak kamatát, kiegészítve a kerületi alosztályok által eszközölt gyűjtés összegével, összesen 5,465.000 K-át osztottunk nemesszívü hagyományozónk intenciójának megfelelően a karácsonyi szent ünnepek alkalmából az arra reászorult szaktársaink, azok özvegyei és árvái között ki.

Nem mulaszthatjuk el, hogy hálatelt szívvél ne gondoljunk nagynevü hagyományozónk emlékére, kinek nemes gondolkodása minket is az ő szellemében való cselekvésre kényszerít, de az elismerés és a köszönet hangján emlékezünk meg úgy a gyűjtést eszközlő, mint az adományozó szaktársakról is, akiknek jó szíve tette lehetővé nyomorgó testvéreink boldog karácsonyát.

A karácsonyi segélyre a következő összegek folytak be: A szövetség II. ker. alosztályától 450.000 K, III. ker. alosztálytól 260.000 K, IV. ker. alosztálytól 575.000 K, V. ker. alosztálytól 630.000 K, V—VI. külső ker. alosztálytól 210.000 K, VI. belső ker. alosztálytól 1,690.120 K, VII. belső ker. alosztálytól 320.000 K, VII. külső ker. alosztálytól 300.000 K, VIII. ker. alosztálytól 435.000 K, IX. ker. alosztálytól 180.000 K, továbbá Müller Károly urtól 90.000 K, Schneider János urtól 50.000 K, Anyag- és áruaktár szövetkezettől 100.000 K, Stumper Fülöp urtól 50.000 K, Gnadenhürl Miksa urtól 125.000 K és Renczes Jenő urtól 250.000 K. A karácsonyi segélyben fejenként 100.000 K-val 40 arra reászorult folyamodó részesült.

Testületi székházunkból házbér fejében 13,221.910 koronát vettünk be, míg fenntartására, adójára 10,619.898 koronát kellett fordítanunk s így 2,602.012 korona bevételi többlet mutatkozik.

Tekintettel, hogy a folyó évben sem kerülhettük el e nagyobb összegü kiadásokat, melyek minden évben valószínűleg nem fognak felmerülni, remélhető, hogy székházunkból — a testületi hivatalos helyiségek díjtalan használatán kívül, a házbérek emelkedésével — több tényleges hasznunk is fog származni.

Hiába kíséreltünk meg minden elképzelhető, hogy szaklapunk jövedelmét emelve, lehetővé tegyük, hogy önmagát tartsa el. Igyekezettünk a folyton növekedő előállítási költségeken hajótörést szenvedett. Ennek dacára sem mondhatunk le a lap kiadásáról, mert egyrészt a hivatalos közlemények más lapban való közreadása a ráfizetésnél nagyobb összeget venne igénybe, másrészt pedig nagyon érezhetővé válnék annak a szellemi kapocsnak a hiánya, melyet ezen tetszetős kiállítású, kellemesen szerkesztett lap szakmánk életében betölt. A lap megjelenésének biztosítása érdekében jövő évi költségvetésünkben is előirányoztunk 1000 aranykoronát s hihető, hogy meg fogjuk találni azokat a módokat, melyek mellett a lap ráfizetésmentes megjelenését biztosíthatjuk.

A múlt évben a lapból elért bevétel 30,375.000
 Kiadás 36,610.628 »
 s így a fenntartás költsége 6,235.628 »
 tett ki.

Szakiskolánk elismerésreméltó eredménye, úgy látszik, sikerrel küzd meg a kartársak ellenszenvével és nemtörődömségével és mind többen vannak, kik hiányos tudásuk tökéletesítése végett felkeresik. Igaz, hogy ennek magyarázata részben a gazdasági viszonyok kényszerítő hatásában is rejlik, mert a saját megélhetésünk sulyosbodásának árán mind többen és többen látják be, annak az általunk számtalanszor hangoztatott ténynek igazságát, hogy az üzleti versenyben a tudás az, ami

a biztos kenyeret megadja s minél több ismerettel rendelkezik valaki, annál nyugodtabb a megélhetése.

Mi a magunk részéről semmi áldozattól és fáradságtól nem riadtunk vissza akkor, amikor arról volt szó, hogy a szakiskolának szolgálatot tehetünk.

Ez adta kezünkbe a kérő tollat, melyben a kartársakat a székház megfélelőbb átalakításához szükséges költségeknek közadakozás útján való biztosítására kértük fel és pedig eredménnyel. Elvégeztettük a kívánatos változtatásokat s ma egy a célnak sokkal megfélelőbb helyiség áll rendelkezésünkre, hol nemcsak a mester- és segédtoábbképzés, hanem a tanonczsakiskola is elhelyezést talál.

Nem akarunk ez alkalommal is rámutatni tudásunk kiszélesítésének szükségességére, csupán arra kívánjuk kartársaink figyelmét felhívni, milyen fontos kérdése szakmánk jövő boldogulásának a tanoncnevelés.

Sajnos, iparunk nem tartozik azon iparok közé, melyek az emberiség életében nélkülözhetetlen szükségletet képeznek. Hogy iparunkat mégis igénybe vegyék, az kizárólag a mi munkánkon mulik, mennyire tudjuk az emberiség életében munkánkat nélkülözhetetlenné tenni, mennyire tudjuk magunkat embertársaink életébe úgy beékelni, hogy munkánk hozzátartozzék szükségérzetéhez és annak hiánya a kinemelégitettség érzését keltse. Visszagondolva iparunk multjára és annak fejlődésére sajnálattal kell megállapítanunk, hogy iparunk bizonyos sülyedést mutat, mert míg a multban a ma főfoglalkozásunkat képező hajnyírás és borotválás csak mellékfoglalkozás volt, addig ma az akkori főfoglalkozás a gyógyítás, vérelesztés, köpölyözés, foghuzás és egyéb az ember egészségére kihatással bíró cselekedetek teljesen kisiklottak kezünkől és annak végzése más társadalmi osztályba tartozók élethivatásává vált. Nem célozunk most arra, hogy az elveszett munkatereket iparkodjunk visszahódítani, hisz ez ma lehetetlenség, de felóhajtom kartársaim figyelmét hívni arra, hogy az életszükségletek fejlődésével nekünk is lépést kett tartani iparunk fejlesztésével, mert különben az élet — a technika újabb produktumainak a közhasználatba vitelével — könnyörtelenül átgázol felettünk s mire észhez kapunk, hajdani tevékenységünkől megmaradt jelen foglalkozásunkból is úgy ki leszünk forgatva, mint az imént említett foglalkozásból. Iparunk fejlesztésének alapja pedig csak a tanoncnevelés, mert hisz itt nyugszik iparunk jövője. Ha mi a tanoncot teljes tudással bocsátjuk az életbe, akkor megadtuk neki az alapot arra, hogy ismereteit bővitse, tudását fejlessze, amire nem lesz képes akkor, ha az életbe csak a legelemibb ismeretek hézagos tudásával lép, mert míg magát kellően kiképezi, elmulik az az idő, amelyet iparunk fejlesztésére fordíthatna. Az átlagember produktivitása nem végtelen, hanem nagyon is korhoz kötött s ha az a kor a napi megélhetéssel való küzködéssel telik el, később a munkakedv, az ambició csökkenése már nem teszi képessé arra, hogy a fejlődés feltételét képező újabb és újabb eljárások, munkák után kutasson. Nem tudjuk eléggé kárhóztatni azon felfogást, mely az inast csak olcsó munkaerőnek tekinti s annak képzésével nem törődik!

ÜZLETHELYISÉG
 udvari, modern belvárosi házban azonnal átadó.
 Fodrásztüzletnek igen előnyös.
 Cim: Borsódi, IV., Hajó-utca 8—10.

Káros ez a szakmára, de nagy bünt követ el embertársai és az emberiség ellen is, mert önző gondolkozásával szaporítja a sorsával elégedetlen, mindenre kaphatók számát, akik a munkakerülők és henyéelőtűek közül egyébként is a kelleténél nagyobb utánpótlást kapnak. Gondolják meg, kartársaim, hogy minden tanonc alkalmazásánál egy ifju embertársuk életének irányítását veszik kezükbe és az teljesen az illető lelken szárad, ha az a fejlődő értelem magárahagyatottságában helytelen utra tér és támasza helyett ellensége lesz társadalmának.

Az a nagy felelősség, mely e kérdésben reánk nehezedik, kényszerített arra, hogy úgy a tanoncképzésre, mint a segédtoábbképzésre az eddiginél nagyobb gondot fordítsunk és iparunk jövőjét szívükön viselő kartársaink segítségével pótoljuk a jövő generáció tudásbeli hiányát.

Nem mulaszthatjuk el, hogy a szakiskolában előadóként működő kartársainknak ez alkalommal is a legmelegebb elismerésünket ne nyilvánítsuk azért az idegölő, hálátlan fáradtságukért, melyet a közcélért áldozatul hoznak s amelyért igazán csak a jól teljesített kötelesség boldogító tudata az egyedüli jutalom.

Tanonciskolánk 98 hallgatóval a múlt évben július és augusztus hóban működött s a résztvevők tekintélyes száma biztos alapja a fejlődési lehetőségnek. A tanonciskola az elért erkölcsi eredményen kívül a testületnek még jövedelmet is hozott, melyet a tanításnál igénybe rett közönség kiszolgálási díj címén fizetett.

Az év november havában mestertanfolyamot is megindítottunk, melyen 23 résztvevő bővítette tudását a modern fodrászat újabb munkáinak megismerése és elsajátításával.

Iparunk fejlesztését szolgáló munkáinkat a jövőre fokozottabb mértékben folytatjuk, hogy lehetőleg módot nyujtsunk mindenkinek arra, hogy hiányosnak érzett ismereteit kibővitse s napról-napra súlyosbodó megélhetését jobb jövedelmeket hozó munkálatok bevezetésével megkönnyítse. Szükségesnek tartjuk hangoztatni, hogy a tanoncvizsgákon nem fogunk megelégedni kizárólag a hajnyírás és borotválás tudásával, hanem megköveteljük majd a hajmunkában való jártasságot is, mint amely munka szerves összefüggésben áll szakmánkkal. Figyelmeztetjük tehát az érdekelteket, használják fel az üzletben rendelkezésükre álló s most tétlenül eltöltött időt az ezzel a munkával való foglalkozásra, hisz a munkaidő alatt helyükről úgy sem távozhatnak el s ezzel legalább hasznosan töltik el, mivel nemcsak ismereteiket gyarapítják, hanem jövedelmüket is.

Felhívjuk úgy a tanmesterek, mint a tanoncok figyelmét is a tanonciskola pontos látogatására s a tananyag elsajátításának fontosságára. Az új ipartörvény a felszabadulás feltételül a tanonciskola kielégítő elvégzését köti ki. Azt a tanoncot, ki a tanoncvizsgára ki nem elégitő tanonciskolai bizonyítványt ad be, ugyanúgy rendel büntetni, mint aki a szakmabeli jártasságban mutat fel ki nem elégitő eredményt. Ezen rendelkezés alól kivétel nincs s a legkitünőbb szakmabeli képzettségű tanonc sem szabadulhat az ezzel járó korlátozás

alól. Saját érdekében figyelmeztetünk tehát mindenkit ezen körülményre és saját magának tulajdonítsa mindenképpen, ha felületes eljárásának kellemetlen következményeit el kell szenvednie.

Még egyre óhajtjuk figyelmeztetni a tanoncot szerződtetni kívánó kartársainkat, jóllehet erre vonatkozólag a »Fodrász Ujság«-ban már ismételtelen jelentettük meg tájékoztatást s ez, hogy a tanoncszerződések a hét keddi és pénteki napján köttetnek, továbbá, hogy a tanoncszerződéshez a szerződtetendő tanonc születési anyakönyvi kivonata, iskolai bizonyítványa, 2 évnél nem régebb újraoltási bizonyítványa s végül hatósági orvos által kiállított bizonyítvány szükséges arról, hogy a fiu kifejezetten a borbély- és fodrászipar gyakorlására alkalmas. Mindezen okmányok előzetes bemutatása anynyira feltétele — a törvény szerint — a szerződés megkötésének, hogy bármelyik hiánya lehetetlenné teszi annak megkötését. Végül még arra is kérjük a t. kartársakat, hogy a tanoncszerződés kötéshez a szerződtetendő tanoncot is legyenek szivesek a szülő vagy gyámon kívül magukkal hozni, mert a későbbi kellemetlenségek és felesleges munkák megelőzése végett a tanonc kioktatását feltétlenül szükségesnek tartjuk, amit csak úgy végezhetünk el, ha a tanonc jelen van.

Elhelyező bizottságunk legjobb tudásával és minden igyekezetével azon volt, hogy a felmerülő igényeket gyorsan elégitse ki s mindenhova a munkaadói igényeknek megfelelő munkaerőket küldjön, hogy ezzel az eljárásával elnyerje saktársaink megelégedését.

Az alkalmazottak helyválttatása a múlt évben 2047 rendes és 4706 kisegítő munkás elhelyezését tette szükségessé, mely kötelességének meg is felelt.

Testületi irodánkban látszólag ügyforgalom csökkenés mutatkozik, amely csak odavezethető vissza, hogy a jegyzői tisztség huzamosabb ideig betöltetlen volt s az előd több ügyet nem iktatott. Így is 944 ügydarab nyert iktatást, ebből az előjárósági ülés által 142 darab, az iroda által 802 darab intéztetett el, köztük nem egy olyan, melynek megszerkesztése napok munkáját vette igénybe.

A segédnyilvántartó-lajstrom az év végével 16821. számmal zárult. Új lap 294 nyitattott, míg a be- és kijelentés 6753 esetben eszközöltetett.

Tanoncszerződés 230 köttetett, évközben felbontott 92 darab, felszabadult 101 tanonc és így az év végén nyilvántatott 610 tanonc.

Munkakönyv kiadatott 139 darab, ideiglenes munkaigazolvány 28 darab, egyéb bizonyítvány 18 darab.

Testületi rendes előltjárósági ülés 11, rendkívüli 2 tartatott; ezenkívül egy rendes és egy rendkívüli közgyűlés.

Iparigazolványt 77-en nyertek, iparukat 33-an szüntették be, üzletek száma az év végén 1277 volt.

A testület kebelében fennálló különböző célu egyesületek egyik legnemesebbike a »betegségélyező és temetkezési segélyegylet«, melynek célja, hogy tagjainak a kenyérkereső elhunytával ért pótolhatatlan veszteség fájalmá és az első órákban a bizonytalan jövő feletti kínos tépelődést enyhítse azáltal, hogy a temetkezési költségeket nyomban, minden hivatalos ceremónia és különös igazolás megkivánása nélkül kifizeti.

Csak mi, akik tanui vagyunk sok esetben annak a kínzó bizonytalanságban való vergődésnek, melylyel a hátramaradottak szinte kétségbeesve küzködnek a családfő mindig váratlan elhunytakor, tudjuk kellőképpen méltányolni azt a megnyugtató érzést, melyet az a tudat nyujt, hogy a legsürgősebb gond, a temetési költség, biztosítva van.

BONUS	BOROTVÁLÓ SZAPPAN
Kapható: ÁNGYÁN BÉLANÁL Rákóczi-ut 41 és minden illatszerkereskedőnél	Elsőrendű gyártmány. Csak az a valódi, melyen a „BONUS“ védjegy és aláírásunk látható. Utánzattól óvakodjunk. BONUSVEGYIMŰVEK BULAT ÉS NAGY BUDAPEST VIII., Ludoviceum-utca 4.

Ennek dacára sajnálattal látjuk, hogy kartársaink közül még igen sokan vannak, kik nem tagjai az egyesületnek. Nem célunk, hogy propagandát csináljunk mellette, mert hisz minden szónál szebben beszél a tett, amelyet az egyesület végez, mégis nem hagyhatjuk szó nélkül a tapasztalt nemtörődömséget, mert szomorúan tapasztaltuk, hogy az ilyen felületes gondolkozású családító nátramaradottai az ipartestülethez rohannak segítségért, pedig jól tudja mindenki, hogy a testületnek temetési költségek fedezésére pénze nincs s nem segíthet.

Szálljanak magukba azok, akik érzik, hogy mulasztást követtek el családjukkal szemben és mielőbb pótolják mulasztásukat, ha még lehet.

Az egyesület a temetési segélyt 4.000.000 koronára emelte fel és a tagság halálesetenként 6000 korona járulék befizetésére kötelez.

Az elmúlt évben az egyesület tagjai közül elhunytak: Jost Péter, Helmisch Ferenc, Könyves Kálmán, Réthly Árpád, Kathrein Ferencné, Kovács Imre, Jeck Péter, Küllenberger János, Mayer Konrád, Helstáb Gáspár, Hangya Mártonné, Szalay Antal és Müller Lajos.

Az elmúlt évben a mesterszövetség nagy agilitást fejtett ki, mely nem mindenben találkozott a szakma tetszésével és állandósította az izgatott, szenvedelmes vitákat, melyek semmiképen nem szolgáltak a szakma egysége javára. Az egyesületben dúló egyenlenségek dacára is azonban szép eredményre tekinthet vissza a szövetség és különös elismerést érdemel az általa rendezett nivós bálért és nyári mulatságért, melyek társaldalmunknak kedves emlékü eseményei voltak.

A szövetség vezetősége, élén Éles József kartársunkkal, áldozatkészségéről azzal tett tanubizonyosságot, hogy a megtartott bál és nyári mulatság jövedelméből 2.858.750 koronát juttatott a segélyalapra, a szeretetház javára pedig 850.000 koronát, azonfelül a testület berendezését 20 darab székkel gazdagította, melyért ismételten is fogadja köszönetünket.

Az új vezetőséggel meghonosodott türelmesebb hangulat remélni engedi, hogy talán a jövőben találkozunk a köz érdekében kifejtendő munka terén.

Mielőtt jelentésünket befejeznénk, meg kell »Szeretetház alapunk« mai helyzetét is ismertetni, melynek múlt év végei 226.641 korona vagyona 890.434 koronával gyarapodva, összesen 1.117.075 koronát tesz ki.

Minden szó helyett érthetőbben beszél maga az összeg, hogy itt csak sok évi szorgos munka hozhat eredményt, ha azt akarjuk, hogy e kedves eszménk tényvé váljon és áldásos tevékenységét az arra szorult kartársainkon is éreztesse.

Meg kell még emlékeznünk azon nemesszívű emberbarátaink áldozatkészségéről, kik nagybecsű adományaikkal gyarapították a testület jóléti, jótékonyági és szociális intézményeinek vagyonnát s valamennyiünk nevében hálás köszönetet mondunk a mesterszövetségnek, mely a tanonciskola részére 1 millió koronát, a szövetség II. és III., továbbá VII. külső kerületi alosztályainak, melyek a segélyalap részére 70.700, 35.000, illetve 400.000 koronát, Ecsedi Lajos kartársunknak, ki a Szeretetház-alapra 50.000 koronát, végül a »Szerdai Kuglizó« társaságnak, mely Hardy Dániel ur útján az Axmann-féle ágyalapítvány felemelésére 3.000.000 koronát adományozott.

Ez utóbbi adománnyal kapcsolatosan eljártunk a székesfővárosi tanács közegészségügyi ügyosztályában, hogy szakmabeli, arra szorult betegünk megfelelő napi kórházi ápolását biztosítsuk. Sajnos, a régi alapítvány az új adománnyal kiegészítve is még mindig oly kis tőkét képvisel, melynek jövedelme számba nem vehető

kedvezményt juttathatna, úgy, hogy az összegnek egyelőre takarékpénztári gyümölcsöztetését határoztuk el.

Ezekben számol adtunk múlt évi tevékenységünkről s ha az nem is tudta minden vonalon kielégíteni a hozzája fűzött várakozásokat, némi eredményt mégis hozott s ezért nyugodt lelkiismerettel állunk a T. Közgyűlés színe elé beszámolóunkkal, hogy jóindulatu támogatásával segítse elő a köz javát szolgáló igyekezetünk megvalósítását, kérve a Mindenhatót, adjon erőt, kitartást és értelmet, hogy gyenge emberi tehetségünket a köz javára hasznosíthassuk.

Mindezek után kérjük az igen tisztelt Közgyűlést, hogy évi jelentésünket tudomásul venni, abban foglalt javaslatainkat elfogadni, számadásainkat jóváhagyni s a felmentvényt úgy az előljáróság, mint a számvizsgálók részére megadni méltóztassék.

Kelt Budapesten, a testület előljáróságának 1924. évi március hó 22. napján tartott rendes havi ülésén.

Kalix Zsiga,
ipartest jegyző.

Kontró János,
ipartest. elnök.

Válasz

Mura Mészáros kartársam levelére!

Azt írja Ön uram, hogy haragszik azért, amit én irtam. Igaz, hogy csak úgy csendben, de haragszik. Aki pedig haragszik, annak nincs igaza. Nincs igaza pedig azért, mert Országos Ipartestület nem létezik, a törvény világosan kimondja, hogy mindenki azon város ipartestületének köteles tagja lenni, ahol lakik. Másodszor, nekem mint ipartestületi elnöknek nincs módomban, a testület kebelén belül létesült jóléti intézmények felett korlátlanul rendelkezni, mert ezek mindegyikének külön autonóm vezetősége van. A szövetség, mely egyedül volna hivatott működését országosítani, nem tudom miért, nem teszi? Valószínűleg azért, amitől én is félek, mert azt méltóztatik tudni, hogy a felhívásból s az ezt követő csatlakozásból még nem lehet komoly dolgokat létrehozni. Megsugom Önnek, hogy amit eddig akartam csinálni, azt meg is csináltam, de kartársaim áldozatkészségét a legnagyobb mértékben kellett igénybe venni. Ha ennek készségét a tisztelt vidék részéről is tapasztalni fogom, ám itt vagyok, rendelkezzenek velem, de ehhez, kijelentem, pénz kell és pedig nem öt-tízezer korona, hanem legalább oly mérvben kell kinyitni a tárcát, mint azt budapesti kartársaim teszik. Ahol nem ritka az egy millió korona évi hozzájárulás.

Én ámitani soha senkit sem fogok, nekem ez nem kenyerem, megmondom egyenesen, hogy pénz, pénz, pénz, akkor igenis lehet alkotni, lehet teremteni, de akkor sem a budapesti ipartestülettel együtt, hanem teljesen külön, melynek a budapesti ipartestület mindenkor jóakaró támogatója lesz.

Akkor lehetne évenként különböző városokban összejönni, hogy ügyes-bajos dolgainkat megbeszélve, egyöntetű eljárást vinnénk az egész vonalon keresztül. De nem úgy, mint most divik, hogy csupa seftelő emberek akarnak vezérek lenni, csak azért, hogy a szegény borbélynak pénzét zsebrevágva, maguknak jólétet biztosítsanak. Aki demagógáit akar, az nálam ne kopogtasson.

Kontró János,
ipartest. elnök.

Ipartestületünk telefonszáma: József 124—79.

Testületi eredmény-számla 1924-ik évről

B E V É T E L	Korona
1. Beiratási díjak számlája	5811040
2. Tagsági díj	61299077
3. Pótdíj	25838343
4. Tanoncszerződés	4332000
5. Tanoncszabadítás	3490000
6. Házbér	13221910
7. Különfélék	6622885
Összesen	120615255

K I A D Á S	Korona
1. Szakiskola támogatás számlája	6000000
2. Tisztviselők fizetése	30230000
3. Tisztelet díjak	6520000
4. Adományok	29853018
5. Házfenntartás	10619898
6. Előfizetések	2502300
7. Kamat	183583
8. Irodaszerek és nyomtatványok számlája	5053300
9. Szaklap számlája	6235628
10. Fűtés és világítás számlája	9235750
11. Különfélék számlája	8563373
12. Takatítás számlája	1806000
13. 1924. évi nyereség számlája	3812405
Összesen	120615255

Testületi vagyon-mérleg 1924-ik évről

V A G Y O N	Korona
1. Testületi ingatlan számlája	100000
2. Pénztár	393831
3. Berendezés	6533825
4. Postatakarékpénztári chek számlája	1438190
5. Értékpapír számlája	3340
Összesen	8469186

T E H E R	Korona
1. Szakiskolai alapítvány számlája	600
2. Segélyalaptól kölcsön	2000000
3. Vagyon	2656181
4. Nyereség 1924. évről	3812405
Összesen	8469186

BEVÉTEL

Segélyalapi veszteség-nyeremény-számla 1924-ik évről

KIADÁS

Testületi adományból	29853018
Külső adományokból	3304450
Kamatból	67058
Összesen korona	33284526

Rendes segélyekre	1905935
Különfélékre	321
1924. évi nyereség	31378270
Összesen korona	33284526

VAGYON

Mérleg-számla

TEHER

1. Pénztár számlája	17204329
2. Postatakarékpénztári chek számlája	6924
3. Postatakarékpénztári értékpapír számlája	10693
4. Értékpapír pénztár számlája	6000
5. Testületnek kölcsön	2000000
6. Szövetkezetben elhelyezett tőke számlája	1477058
7. Hazai Takarékpénztár	21000000
8. Axmann K. alapítvány:	
a) Mária intézetnél elhelyezett	3000
b) Klotild szeretetház	1000
c) Vakok orsz. intézeténél	2000
d) József fiúárvaház	2000
e) Erzsébet leányárvaház	2000
f) Szent János kórház	12000
g) Stefánia kórház	2000
h) Erzsébet szegényház	24135
Összesen korona	41753139

1. Letét számlája	3250000
2. Törzsvagyon számlája	1963354
3. Karácsonyi segélyek számlája	2075852
4. Segélyezési tartalékalap	1917453
5. Szeretetházi alap	1117075
6. Nyereség számlája	31378270
7. Axmann K. hagyatéka:	
a) Különféle intézeteknél	48135
b) Pénztári kezelésben	3000
Összesen korona	41753139

Budapest, 1923. december 31-én.

Kontró János, elnök.

Pajtás András
alelnök.

Kalix Zsiga
jegyző.

Molnár Gyula
könyvelő.

Müller Domonkos
pénztáros.

Lux Péter
számvizsgáló.

Mangol Miklós
számvizsgáló.

Kiltz Fülöp
számvizsgáló.

EMLÉKEZÉS.

A VI-ik ker. Fodrászok Köre 20 éves jubileuma.

Husz éve annak amidőn egy pár lelkes szaktársunk a maradiság láncát megunván, iparunk előhaladását, új alapra fektetését, együttes érzésre, együttes munkára és legfőképpen az árszabályügy rendezését tűzte ki célul.

Ezen ügy oly nagy hullámokat vert akkoriban, hogy a VI. ker. után a többi kerület is megalakult és az összes kerületek kiküldöttjei is a VI. ker. Körben gyülekezvén, annak határozatait az összes budapesti borbélyok és fodrászok elfogadták.

Ennek az ügynek főmozgatói akkoriban Kivovits Károly, Sipos Lajos, Hepp Ádám, Schvach Lázár, Mangol Miklós, Rabong János, Steigerwald Mátyás, Kellner Ernő, Vencel József stb. voltak.

A Kör, mint ilyen, megalakult és működött. Kidolgozta alapszabályait, amelyeket később a belügyminisztérium is jóváhagyott.

Megemlítendő, hogy amidőn az első árszabály a testületi közgyűlés határozata folytán életbelépett, a nagyközönségnek szinte meglepetésszámba ment, sok üzemben nyílt összetűzés történt a vendég és gazda között, hogy merészelt a munkájáért pénzt kérni, viszont a kartársak között eddig létezett ellenségeskedés megszűnt annyira, hogy amidőn Kivovits Károly, a VI. ker. Kör megválasztott elnöke beszámoló beszédét mondta, annyira meggyőzte az ellenfeleket, hogy azok ott a helyszínén összecsókolóztak, a legjobb szomszédok és elválaszthatatlan barátok lettek.

Természetes, hogy voltak a Körben sok panaszok a visszaélők ellen, amelyet, sajnos, ma is eleget tapasztalunk, de amelyet erős összetartással ki lehetne küszöbölni.

A VI. ker. Kör, mint ilyen, több mulatságot is rendezett. Egyike, amelyet a Kör helyiségében rendezett, annak jövedelméből, külön adakozásból és felülfizetésekből, karácsony táján 38 gyermeket meleg ruhával, elszegényedett szakmabeli mester és segéd gyermekei látta el.

Szintén egyik legjobban sikerült mulatsága a VI. ker. Demokrata Körben volt, női fésüléssel egybekötött bál, amelyen több képviselő és városatya is megjelent, úgy, hogy az összes termék kicsiknek bizonyultak. Az akkori rendezőség fényes elégtétele, hogy ezen bál 400 kor. tiszta jövedelmet hozott.

Ezen megemlékezésnek főindoka, hogy lássa minden kolléga, hogy mennyi fáradsággal és hogy hányan fáradoztak a VI. ker. Kör érdekében husz év alatt. A legelső és főmozgatója Kivovits Károly velt, jegyzője Kellner Ernő. Később Kellner Ernő elnök és jegyző 1913-ig, utána Kontró János.

Ebben az időben egy kis szélcsend volt, vagyis nem volt a szakmában oly nagy fontosságú kérdés, ami a szaktársakat össze tudta volna hozni. Utána következett a nagy világegés, amikor a szaktársaknak legtöbbször bevonult. A háboru alatt csak ritkán volt összejövetel, mert a Kör működését ideiglenesen felfüggesztette.

A háboru befejeztével, amikor még egységes ár volt és utána a bérletjegy eltörlése következett, egy pár lelkes szaktárs kíváncsi volt, hogy a hatodik kerületben miképpen áll az ügy és kerületi értekezletet hívott össze, mely értekezlet Reiter Mihályt választotta meg ideiglenes elnöknek, aki ezen tisztséget a tanácskörtársaság ideje alatt is betöltötte. Utána Kiss Gyula lett kerületi elnöknek megválasztva. Mikor Kiss Gyula a Szövetség főtitkára lett és a kerület elnökségéről, nagy elfoglaltsága miatt, lemondott, Sipos Lajos kö-

Fontos értesítés!

Az ipartestület kebelében fennálló segélyalapnak aranyalapra való átszámításához föltétlenül szükséges egy pontos és minden tekintetben megbízható névsor. A saját jól felfogott érdekében töltse ki minden budapesti önálló uri- és női-fodrász, a »FODRASZ UJSÁG« megjelenése után pedig rögtön a mellékelt levelezőlapot 1000 korona bélyeg felragasztással küldje vissza posta útján. Figyelmeztesse úgy jóbarátait, mint ismerőseit a levelezőlap gyors visszaküldésére, mert nagy anyagi kár érheti azt, aki elmulasztja annak beküldését.

Az Elnökség.

vetkezett, aki csak hosszabb rábeszélésre volt hajlandó e tisztséget elvállalni. Az ő elnöksége alatt igen mozgalmas volt a Kör élete, mert akkor volt a nagy pénzuhanás és igen sokszor kellett új árakat megállapítani. Ez időben jött létre a kétféle ár is, amely az ő bölcs vezetésénél igen jól bevált.

Utána Zachári Sebestyén lett, majd Illés József és Rabong János.

Jelenleg pedig Kathrein Ferenc az elnök, egy igen agilis, rátermett ember, akitől még sokat várhatunk.

Kellner Ernő.

*

A fenti emlékező sorok vázolója után hűen tükröződik vissza a VI. ker. Kör husz éves multja.

Ugy érzem, a VI. ker. Kör még mindig hivatott azon alkotó munkára s azon megkezdett egyesület tovább építésére, amit a mult vezetői husz évvel ezelőtt megkezdtek. Igaz, sajnos, érzük hiányát azon megalapítók legtöbbszörének, kiknek elismeréssel kell, hogy adózzunk munkájukért. Azonban a jelenlegi vezetőséget nem csüggeszti el ezen tény, mindent el fog követni ezen épület betetőzésére, mert szükségét érzi annak, és szükségét kell, hogy érezze minden szaktársam, ki szíven viseli hivatását s úgy a saját, valamint az iparunk összesség érdekeit szem előtt tartja.

Mindnyájan egyért s egy mindnyájunkért!

Ezen jelszó legyen mindnyájunk előtt s bizton remélhetünk egy jobb és boldogabb jövőt.

*

Tekintettel arra, hogy ezen gazdag multtal egy emlékünnepe, nyári kirándulás alakjában, megtartására hívom fel a többi kerületeket is, kell, hogy mentől nagyobb és impozánsabb legyen ezen ünnepély. Május vagy június hó elején volna a leghelyesebb megtartani, karöltve a szövetséggel, amely ma az összes kerületeket magába öleli. Felhívom végül minden kartársamat, minél nagyobb számmal gyűjtsön mindenki valamit, hogy kellemessé és emlékezetessé tehessük ezen ünnepélyt.

Kathrein Ferenc,

VI. ker. elnök.

Április 16-án nyílik meg a kuglipálya. A fodrászok Kuglizó Köre Hangya Márton elnökle mellett értekezletet tartott, melyen elhatározták, hogy ezentul minden csütörtök délután 2 órától kezdik meg a heti rendszeres kuglizást. Az első kirándulás április 16-án, délután 2 órakor lesz. A Kör vendégeket szívesen lát. Jó ételről és italról gondoskodva van. A Kör helyisége ismét Budán, a Wendl-féle vendéglőben lesz, az Ujszent-János kórház mellett, a Virányi-uton. A 77-es villamosról a kórház mellett kell leszállni, onnan a temető és kórház közötti ut odavezet.

A nőifodrászok ünnepsége.

Zászlószentelési ünnepély. — Diszközgyűlés. — Kiállítás. — Kirakatverseny. — Disztrakoma.

A zászlószentelési ünnepély: Augustza főhercegnő. A fővédnök: Walkó Lajos m. kir. kereskedelemügyi miniszter.

A zászlószentelési misét dr. Csizsárik János püspök celebrálta.

Abból az alkalomból, hogy a nőifodrászok kiváltak ipartestületünkben, és külön testületet alakítottak, március hó 22-én, vasárnap délelőtt 11 órakor a régi képviselőházban zászlószentelési ünnepélyt és diszközgyűlést, délután divatrevüt, este disztrakomát, másnap délelőtt kiállítást, délután pedig kirakatversenyt rendeztek, melyeknek lefolyása a következő volt:

A régi képviselőház bejáratát nemzeti színű drapériával vonták be, a közgyűlési terem pedig girlandokkal, Magyarország címerével, nemzetiszínű zászlókkal és drapériákkal diszítették fel. Feltűnést keltett az előadóemlévény alatt pálmák és babérfák között felállított oltár hatalmas kandelábereivel és az égő gyertyák. A diszes és monumentális délszaki növényekkel diszített oltár meghatározó látványt nyújtott. Az oltárral szemben elhelyezett harmonium orgonaszerű bugásával azt az érzést váltotta ki az emberekből, mintha templomban volnának. A harmonium előtt asztalra helyezték el a brokát selyemből készült hatalmas fehér zászlót, melynek egyik oldalán a Szűz Mária képe van, a kis Jézuskával az ölében, a jobb kezében pedig a magyar szent koronát tartja. A zászló felirata ez: Hazánk és iparunk iránti szeretet vezéreljen bennünket! A másik oldalon pedig ez áll: A Budapesti Nőifodrászok Ipartestülete, 1925. március 22.

Megjegyzendő, külföldön a fodrásznők védszentje: Szűz Mária, miután ő maga is fodrásznő volt. Ugyáltszik, azért kíséri szerencse ezt az ipart, mert Szűz Mária a patronusa. Nem úgy nálunk. Ugyanis a szájhagyomány szerint, amikor Krisztust, a világ megváltóját, a nehéz kereszt vitelére kényszerítették és alatta majdnem összeroskadott, megkért egy az utcán lézengő embert, hogy segítsen neki a keresztet vinni. A megkért erre azt felelte, hogy ő nem végez ilyen nehéz munkát. »Hát mi a foglalkozásod?« kérde tőle Krisztus. »Borbély vagyok!« volt a válasz. »Ugy!« szólt Krisztus, »Hát sohase végez nehéz munkát, de ne is legyen sohase pénz!« Ez az átok, ugylátszik, azóta folyton sújtja a borbélyokat, mert tény, hogy egynek sincs pénze! Jó lesz ezt a bűnt kiengesztelni!

Pont 11 órakor dr. Csizsárik János püspök diszes egyházi ruhában, püspöki süveggel a fején, pásztorbottal, hat fiatal lelkésszel és két ministránssal vonult be a terembe. Erre az iparos dalárda harmónikus összműködéssel elénekelt: Hiszek egy Istenben... majd a kántor saját kíséretével gyönyörű basszhanggal énekelt, mely után megkezdődött az áldozó mise. A félórás mise után a püspök felszentelte a zászlót. A fényes egyházi ceremónia során magasan szárnyaló és igen modern beszédet mondott dr. Csizsárik püspök. Beszédében citálta Plátót, Cicerót és Schiller-t, a híres német költőt, akiknek az egyéniségével foglalkozott, majd áttért az internacionáléra és idézte Krisztust, a világ legelső szociálistáját, aki bár zsidó volt, de kitérése után mégis szerette fáját és hazáját, miután mindig közöttük harcolt. Beszéde befejezése után bevverte az első szeget a zászlórudba, majd nevét beírta az emlékkönyvbe. Utána Augustza főhercegnő nevében özv. báró Orczynaé szül. Piret de Bihain Eugenia verte be a szeget és gyönyörű szép szalagot kötött a zászlóra, ezzel a felirással: Istennel a hazáért. Schiff Rudolf, a bécsi nőifodrászok nevében pedig a következő felirású szalagot kötött a zászlóra: Idealismus, Kunst

und Brot sei dein Leuchstern! Idealismus, művészet és kenyér legyen vezérszavakod! A kereskedelemügyi miniszter nevében szép beszéd kíséretében szeget vert a zászlórudba Gaul Károly államtitkár, a technológia volt igazgatója, Belatiny Artur kormányfőtanácsos, a kereskedelmi és iparkamara elnöke, Bittner János kormányfőtanácsos, az Országos Iparospárt elnöke, Matlekovits Sándor, főrendiházi tag, az Országos Iparegyesület elnöke, Szávay Gyula, a kiváló költő, a kereskedelmi és iparkamara főtitkára, Pálffy Dániel, az Ipartestületek Országos Szöv. elnöke, Perlaky György, nemzetgyűlési képviselő, Purébl Győző dr., székesfővárosi tanácsnok, Angyán Béla, a Magyar Illatszerek Országos Egyesületének elnöke, Rippl-Rónai József festőművész, Grosch Miklós, a Fodrászmesterek Szövetségének elnöke és Pajtás András, a Fodrászipartestület alelnöke stb., stb. A szegek beverése után Vágó Viktor, a nőifodrászok elnöke felolvasta az üdvözlő sürgönyöket és berekesztette a diszgyűlést.

A délutáni divatrevü.

A Royal-szálloda összes termeiben délután 4 órakor divatbemutató volt, ahol a hölgyfodrászmesterek szövetségének tagjai divat-, styl- és kosztümfrizurákat, az Ambrus-szalón ruhákat, a Bozsik-cég szőrméket és Ambrus E. cég kalapokat és fejdíszeket mutatott be. Dacára annak, hogy 50.000 korona belépti díj volt, zsufozásig megtelt mindakét nagy terem. A nagyon előkelő közönség között megjelent dr. Csizsárik János püspök is, de amikor a mannequinek egymásután felvonultak, néha pedig félmeztelenül, öméltósága bizonyára azt gondolta: et ne nos inducas in tentationem és sietve távozott...

A divatrevün a következők mutattak be frizurákat: Pürcher és Fritsch-cég, Nagy Adorján, Echten Ferenc, Babicz és Buka, Komáromy Antal, Gál Sándor, Bernhardt és Tóth, Rippl József, Rick és Laube, Vágó Viktor, Pichnik és Mechtl. Feltűnő szép volt Fritsch Vendelnek egy görögsisakos frizurája, Babicz és Bukának egy baby- és egy estélyi frizurája, Ripplnek fantázia frizurája, Bernhardt és Tóthnak Biedermeier-frizurája, Gál Sándor rokokó-frizurája, Vágónak estélyi frizurája, Echtennek estélyi frizurája és Komáromy Antalnak színházi frizurája.

A disztrakoma.

A Royal-szálloda disztermében este 9 órakor a vendégek tiszteletére disztrakoma volt. Résztvettek: Pálffy Dániel iparosvezér, Purébl Győző székesfővárosi tanácsnok, Bánász Jenő dr., a kereskedelmi és iparkamara titkára. Ezekon kívül néhány bécsi, szegedi és a megszállt területekről érkezett nőifodrász vett részt a vacsorán, melynek résztvevői száma körülbelül 200 volt. A vacsora után Rippl József, a nőifodrászok szövetségének elnöke szép beszéd kíséretében érmet tűzött fel Seregi Alfrédnak, Nagy Adorjának valamint Schiff Rudolf és Emmer Ferenc bécsi fodrászoknak, azért, mert a nőifodrászipar érdekében közreműködtek. A kitüntetések után Vágó Viktor egyenként felköszöntötte a vendégeket és megköszönte a közreműködést. Lelkes felköszöntőt mondott még Pálffy Dániel, Purébl Győző valamint dr. Bánász Jenő, akinek hazafias és poé-

tikus beszéde általános lelkesedést keltett. Szépen beszéltek az osztrák kollegáink is, furcsán hangzott azonban Heim Antalnak, a szegedi urifodrászok szakosztály elnökének felszólalása, aki arra kérte a nőifodrászok elnökét, hogy hasson oda, hogy a vidéki nőifodrászok is különválhassanak az urifodrászoktól. A lakoma után tánc következett, amely záróráig tartott.

Séta a kiállításon.

Másnap délelőtt 11 órakor nyílt meg a kiállítás az Országos Iparegyesület helyiségeiben. A díszterem elején nagy térséget foglalt le Ángyán Béla kozmetikai-, fodrász- és manikűr-üzletberendezések, borbély- és fodrászkellékek, műszerek, illatszerek és piperecikkek nagykereskedője, (Budapest, VII., Rákóczi-ut 40., I. em. Telefon: József 4—81.) Ez a kiváló cég mindegyik belépőnek a béke idejére emlékeztető prospektussal szolgált, amely valóságos kodexe a fodrászoknak. Nagy feltűnést keltett a különféle fodrászüzleti berendezések, konzolasztalok, nőikonzolok, pénztárak, árusítóasztal, ujságasztal, mozdók, illatszerek szekrények, manikűr asztalok, fodrászszékek és ülőkék, gép- és ollótartók, üzleti padok, szalvétaprések, ujságtartók, kirakatállványok, bot- és ruhátartók, kiakasztórudak és tálak, üzleti lámpák, vízhevítő készülékek, sterilizáló készülékek, vizrózsák, fejtámlák, székpárnák, ibolyafényvillanyozó készülékek, hajmosó vályuk, Hernor-főzőkészülék, hajmosó állványok, villamos-főnhajszárítógép »Rapid«, villamos hajszárítókészülék, arcgőzölő-készülékek, hideg-gőzölő, arcvibráló-készülékek, »Elga« galvanáramu villanyozó készülékek, hajszűrő vasmelegítő, lemosószivacsok, különféle hajszűrővasak, kreppelővasak, asztali garnitúrák, timsótálak, szivarhamutálak, fejmosókannák, fertőtlenítők, gyújtókészülékek, pudertartók, puderpamacsok, kézitükrök, parfümszórók, husvétii locsolók, szórócsövek és fuvók, lemosó- és szappanozó tálak, fejmosótálak, lavoárok, szappanozó csészék, borbélytáskák, víztartók, habtartók, szappanozó tálkák, borotvatartók, mindenféle gyártmányu borotvák, borotvatokok, borotvafejszíjak, fenőszijaszták, fenőkövek, hajvágóollók, hajvágógépek, szakálvágógépek, villamos hajvágógépek, hajvágógép-alkatrészek, köpölyöző poharak, gummikülönlegességek, fodrászkapátok és köpenyek, manikűrrollók, manikűrdozók, pedikűrkészletek, zsebtükrök, manikürszerszámok, mitesszernyomók, tyukszemvágókések, szőrtépők, körömfényező, fésűáruk, fésütisztítók, hajformatartók, haj- és bajuszkefék, nyakkefék, körömkefék, ruhaseprő, korzetták, borotvaecsetek fogkefék, hajfestékek, bajuszgázító, bajusztartók, hajmunkaszerszámok, kartács, acélgereben és csavar, parafej és vánkások, parokalakat, knipfelőtű és nyíl, loknifa, színházi krepp, hajgöndörítők, hajfonatok, színházi parókák, hajhálók, és hajtűk és különböző illatszerek és kozmetikai cikkek, még pedig arc- és kézkrémek, arcpirosítók, bajuszpedrők, borotvaszappanok, borotvarudszappanok, borotvakrémek, brillantinok, fertőtlenítők, fogpaszták és krémek, kölni vizek, fogporok, gyógyszappanok, hajolajok, hajmosók, hajpomádék, hajfestékek, illatszerek, körömápolószerek, puderek, színházi festékek, toilettvizek stb. Kérjen árjegyzéket az Ángyán-cégtől.

A terem másik részén voltak kiállítva J. J o h n s c h e r, a híres bécsi hajnagykereskedő különböző áruai, melynek Magyarországon egyedüli képviselője Fleisch J. uri- és nőifodrász (Budapest, VII., Rottenbiller-utca 29.) Simahaj bármely színben, 50 cm.-től egész 90 cm.-ig, göndör, (preparált), fehérgöndör, simafehér, szimplaszerező (montier) szallagok, dupla (rugónak) szallagok, szerelőszege, selyemgaze, tamburir alátét, tüllvegetál, fehér, világos és sötétbarna, hajfestőpor, (öreg hajmunkához, halhólyag, felcsavarószallag (Kordelband), cérnák, fekete, fehér és szürke, bivaly haj, valódi angol

krepp, minden színben és fehér angorahaj és hajfonatok. Ezen felsorolt áruk a kiállításon méltó feltűnést keltettek, miért is felhívjuk rá szaktársaink figyelmét.

Sok látogatója volt a kiállításon a közismert »Bonus« borotválószappannak, melynek gyártója: »B o n u s« vegyművek, Bulat és Nagy (Budapest, VIII., Ludoviceum-utca 4.). Ez a szappan fodrászok körében azért lett oly hamar közkedvelt, mert kellemes az illata, habja sűrű és tartós, a szakállt pedig gyorsan puhítja, minden utóérzés nélkül. Ára feltűnően olcsó. Kapható Ángyán Bélánál (Rákóczi-ut 40.) és minden illatszerkereskedőnél.

W. J.

(Folyt. köv.)

SZAKOKTATÁS.

Czibesz Márton Bécsben élő hazánkfia, az urifodrászok világbajnoka, április hó 14-én megkezdéti napra terjedő előadásait ipartestületünk nagytermében. (Vezetőségünk ismételten felhívja mindazon kartársak figyelmét ezen nagyjelentőségű ipari eseményre, kik ezen előadásokon résztvenni szándékoznak, hogy ebbeli igényüket legkésőbb április hó 9-ig ipartestületünkben Molnár pénztárnok úrnál bejelenteni sziveskedjenek.

Részvételi díj 50 ezer korona, melynek a pénztár által kiutalt nyugtája az előadásokra beléptijegyül is szolgál. Minthogy az előadásokon a férőhely csekélysége miatt csak korlátozott számú hallgatóság vehet részt, kérjük kartársainkat, hogy a hallgatóság helyes beosztása miatt husvéthétfőn délután 3 órakor jelentkezni sziveskedjenek. Az első előadás április hó 15-én, szerdán délután 3 órakor kezdődik.

Tisztelettel
az elnökség.

**Fodrász-
kabátok
és köpenyek**

115 ezer koronától
feljebb,
továbbá

**szalvéták,
hajvágóköpenyek
és törülközők**

— részletfizetésre is —
kaphatók.
Levelező-lap hívásra
házhoz jövök.

Grünhut Ödön szabómester
VII., József-körut 22—24

Vitaest és az illatszergyárosok kartelügye a Szövetségben.

Április 2-án tartott szövetségi értekezleten szép számban összejött kartársak előtt tartotta meg Szabadi kartársunk előadását a borbélyipar lényegét érintő kérdésről, »a jó modorról«. Előadásában kifejtette, hogy a többi iparoktól eltérőleg, amelyek tulnyomórészt holt tárgyakkal dolgoznak, mily fontos szerepe van a mi iparunkban a jó modornak. Tekintettel arra a közvetlen kapcsolatra, amelyben vendégeinkkel szemben vagyunk, az általánosan kialakult jó modor révén nemcsak magunknak, hanem az iparunknak is megbecsülést szerezzünk. Fejtette, hogy a jó modor alapjait már a tanoncnál fektessük le, még pedig olyképp, hogy már az első pillanattól kezdve szoktassuk az üzleti rend pontos betartására. Ismertesük meg a fodrászüzlet tisztaságának a jelentőségével s mint a szakma legfőbb kívánalmát: a vendég tiszteletét céltudatos neveléssel olyképp oltuk a tanoncba, hogy az mentve legyen úgy a fölényeskedéstől, mint a szolgálaskodástól, mert ennek középutján találjuk meg az általunk keresettét, »a jó modort«. Majd áttért a mesterek és a segéd közötti viszonyra, amely szerinte olyan legyen, mint az két dolgozó és egymásra utalt ember közt szükséges. Vagyis az egymás iránti szívélyes jó viszony kifejlődése, de csak addig a keretig, amíg az üzleti kötelességtudás nincs veszélyeztetve. Végül a kartársak egymásközi jóviszonyáról beszélt és e fejtegetését azzal végzi, hogy ha mi nem becsülnénk meg egymást, hogy kívánhatnánk akkor megbecsülést másoktól. Az élénk helyesléssel kísért előadást vita követte, amelynek folyamán Müller volt ipartestületi elnök 17 éves elnöki működésében szerzett tapasztalatai alapján szólt hozzá a kérdéshez. Előadása oly tetszéssel találkozott, hogy a szövetség kérelmére április 30-án a rendes csütörtöki értekezleten önálló előadást fog tartani. A vitát Kontró ipartestületi elnök felszólalása fejezte be, aki beszédében különösen a tanonckérdéssel foglalkozott. Szerinte az egész ipar jövőjének a kialakulása a tanoncnevelésen mulik. A jelenlegi anyagot vizsgálva, nincs nagyon elragadtatva és a szakmára nézve valósággal veszedelemnek tartja, hogy egyes mesterek direkt tanonctenyésztéssel foglalkoznak és önző érdekeik kielégítésére ezt az ipart, amelynek szerves kiegészítője egy bizonyos fokú iskolázottsággal szerzett intelligencia, a jó modor megértésére alkalmatlan, silány anyaggal valósággal megtöltik. A vitát Major kartárs felszólalása követte, aki az illatszereszek és a gyárosok karteljét tette szóvá. A legnagyobb megütközéssel látja, hogy most, amikor az egész kereskedelem és ipar az árakban lefelé menő tendenciát követ, az illatszerkereskedők és gyárosok szám szerint mintegy 15-en kartelbe tömörültek és első kísérletnek, anélkül, hogy erre valami különösebb ok jött volna közbe, a kölni víz árát lényegesen felemelte. Súlyosnak tartja ezt az emelést azért, mert minékünk ma már nincs módunkban, hogy a különbözetet a vendégeinkre

hárítsuk át s ezért azt a kérdést teszi fel, hogy a szövetség milyen állást foglal el, hogy a fodrászmesterek megvédessenek az ilyenmü kapzsiságon alapuló manőverek ellen.

Többek hozzászólása után az a nézet alakult ki, hogy a szövetség helyezkedjen egyelőre várakozási álláspontra. A jelen pillanatban sükségtelen, hogy akcióba lépjen, már csak azért is, mert hiszen a kartel gyengeségét misem bizonyítja jobban, minthogy a felszólalások folyamán olyan hangok is hallatszottak, hogy az egész kartelkomédia csak egy felfújt hólyag, mert egyes cégek még ma is a régi árban szállítják a kölni vizet, bő kárpótlást találva az esetlegesen elvesztett bánatpénzükhöz, a forgalom nagyobbodásában. Mivel a szövetség tulnyomó része e véleményen volt, nem tartja kívánatosnak a dolgok elejébe vágni, mert egyrészt súlyt helyez arra, hogy tisztázódjék a helyzet, amely aztán arra készítetné, hogy propagandát csináljon az otthon készített, vagy külföldi kölni víznek.

Végül Grosch szövetségi elnök Szabadi kartárs tartalmas előadását és a vitában résztvevők tárgyilagos felszólalását megköszöni. A kartelre vonatkozólag ígéretet tett, hogy a szövetség a kartársak érdekeinek védelmében a legmesszebbmenőleg el fog menni s a következményekért a kartel tagjai önmagukat okolhatják. Örömmel látja, hogy a szép számban megjelentek átérzik a szövetség csütörtök esti összejöveteleinek a jelentőségét, és annak az óhajának ad kifejezést, hogy egy ilyen tanulságos estélyen minden kartársnak meg kellene jelenni s akkor az ipar jelenét és jövőjét nem kellene féltetni sem a kartelszerű támadásoktól, sem pedig az ipar nivójának a hanyatlásától.

Csernyák József.

Fodrászok a politikában. E napokban liberális programmal alakult meg a Terézvárosi Társaskör. A társaskör, melynek megalakításában a főváros polgárságának a színe-java részt vett, egyike a legnagyobb és legelőkelőbb egyesületeknek Budapesten. Elnöknek dr. Léva Tibor kormánytanácsost, a híres kriminalistát választották meg, alelnöknek Repczé János kollegánkat, titkárnak Wéber Józsefet, a lap szerkesztőjét, gazdának Kiss Gyula szaktársunkat, Bedő Antalt igazgatósági tagnak és Paragi Jánost választmányi tagnak. Amint látható, szakmánk igen szépen van képviselve, tehát szaktársaink érdeke is az új alakulás intenzív támogatása, azé az új alakulásé, mely új korszakot van hivatva teremteni a Terézváros politikai és társadalmi életében.

Halálozás. Súlyos és mérhetetlen csapás érte Reiter Mihály kartársunkat, felesége szül. Szocsák Mária 17 évi boldog házasság után 46 éves korában rövid szenvedés után elhunyt. Temetése március hó 15-én folyt le nagy részvét mellett.

Meghívó. Ipartestületünk előljárósági tagjait
a folyó évi április 26-án d. e. 9 órakor tartandó
rendes előljárósági ülésre

ezuton hívjuk meg azzal a figyelemzetéssel, hogy előljárósági határozat folytán a nem igazolt távollmaradásért, vagy elkésétt érkezésért az előljárósági tagokat 5000 korona pénzbírsággal sújtjuk. Az elnökség.

VERDES ÁRPÁD †

1867—1925

A rákosi temető halottas házának falához hatalmas, fekete fátyollal átkötött fehér selyemzászló van támasztva, körülötte komoly, fekete ruhás férfiak gyülekeznek. Két kíváncsi asszony sibalizálta a feliratot: . . . »Budapesti fodrász- és Borbélymesterek... Temetkezési Egylete...«

Bent a ravatalon Verdes Árpád fekszik kiterítve. Megilletődve ismétljük: Verdes... és egy pillanatra megjelenik lelki szemeink elé mozgékony, mosolygós, rokonszenves alakja, a régi törekvő, tehetséges fodrászok méltó reprezentánsa, ki még kitüntetésnek vette, ha per Árpád szólítják a méltóságosok, kik közül néhányan szerényen elvegyülnek a végtisztességre gyülekezők között.

Verdes Árpád aránylag fiatalon halt meg. 1867-ben Tiszaeszláron született. Major István nyiregyházi neves fodrász volt a tanítómestere. 1884-ben szabadult fel. Három évre már Kiss Libor előkelő üzletében működik Pesten. A 90-es évek végén lett önálló a Soroksári-utcában, honnan óriási erőfeszítéssel kijött a Múzeum-körutra. Már segédkorában elnyeri az Orsz. Ipar-egyesület nagy ezüstérmét, a Milleniumi Kiállítás alkalmából első díjat, díszoklevelet és nagy ezüstérmét, 1902-ben a képviselőház fodrásza, pár évre rá cs. és kir. udvari fodrász lett.

A ref. egyházi életben élénken résztvevő éveken át mint egyházi tanácsos. Volt adókvetítő bizottsági tag, mestervizsgáló bizottsági alelnök az Iparkamarában, szaktanári oklevél tulajdonosa. 1918-ban »sok évi munkássága elismerésül az arany érdemkeresztet nyeri Öfelségétől. Ipartestületünk is elnökévé választotta, azonban betegeskedése és a kömmün kitörése arra készítette, hogy erről a díszes tisztségről lemondjon.

Nagy általánosságban említettem itt fel érdemeit, amelyeket a közélet honorált. Akik elkisértük sirjához, érezhettük, hogy az anyaföld értékes emberi porrészét nyerte vissza. De az energia, mit életében belőle kisugárzott, nem szívódhat fel nyomtalanul a nagy mindenségben. Kell, hogy megtermékenyítse a csüggedők elméjét, mert bebizonyította, hogy a lekicsinyelt fodrásziparban is lehet érvényesülni kitartó munkával és törhetetlen akarással. Sok ilyen erős akarat és visszaadják iparunk régi fényét és tekintélyét!

Sirjánál ipartestületünk nevében Kontró János elnök bucsuztatta, méltatván a kiváló iparost, a testület egyik büszkeségét az elhunytban, keresetlen, szívből jövő szavakkal. Utána Breitfeld Alajos szaktársunk a Baráti Asztal nevében mondott feledhetetlen, szívbemarkoló bucsubeszédet, melyben a meghitt, szerető jóbarátok fájdalma zokogott a távozó után.

Kiss Gyula.

A Szövetség áprilisi programja. Április 9-én, csütörtökön: Vita - estély. 16-án, csütörtökön: Testületi közgyűlés miatt nincs értekezlet. 23-án, csütörtökön: Komáromy Antal szakmai előadása, egybekapcsolva a szakiskolai tanári kar ipari bemutatójával. 30-án, csütörtökön: Müller Károly előadást tart iparunk múltjáról és jövőjéről, utána választmányi ülés. A szövetség összejöveteli este fél 8 órakor kezdődnek a Westend-kávéház (Teréz-körút 44.) szürein helyiségében.

Egyről-másról.

Kongresszuztartás, Országos Szövetség, Országos Nyugdíjintézet, Aggkori Biztosítás, Rokkantségélyző, Szeretetház, így egy csokorba fűzve mind, időnként felvetődő, megoldásra váró problémák. Az elégedetlenek csoportja azonban ezek mindegyikét vesszőparipának használja, amelyen offenzívára nyargal egy láthatatlan ellenség ellen.

Mert az ellenségeskedés szokássá vált, jelenleg is bünbak kerestetik: ki az oka, hogy még nincsenek egy táborban az egész ország fodrászai, vagy ki nem akarja, hogy ez meg legyen? Napirenden tartják a kérdést, kik valami formában ígéretik, sürgetik az egybetömörítést. Sőt »nyílt kérelem« formájában már személyesen is megnevezték az »apostolt«, akitől végre »elhatározó lépést« várnak. Mély tisztelettel az ügy iránt, mint egyik fanatikusa az egybetartozandóságnak, kérem: áljunk meg egy szóra, mielőtt valaki az elhatározó lépést megtenné.

Van Budapesti ipartestület (első fokozat iparhatóság) és van Mesterszövetség. Az ipartestület — melynek természetesen csak fővárosi fodrászok lehetnek tagjai — tekintélyes költségvetéssel dolgozik. Tagsági díjai progresszivalapon szép összegre rugnak. Mindenki örömet viseli a reá eső terhet, mert testületünk magasszínű iparfejlesztő munkát végez. Ezen szakszerű oktató munkának áldását közvetve élvezni rövidesen minden fodrász, aki segédszemélyzeténél figyelembe veszi annak szakiskolai képzettségét, tehát a vidék is.

Ipartestületünk ezzel eleget is tesz ama hivatásnak, amit mint az ország egyetlen önálló szakmai testülete szakmai szempontból tehet. Társadalmi tevékenységét köti hivatali jellege, mint elsőfokozat iparhatóságnak (budapesti).

Szövetségünk társadalmi intézmény, jelenleg még nem találta meg az utat, amelyen a testülettől függetlenül, a különböző érdekek és felfogások összeegyeztetésével zavartalanul haladhatna.

Mindkét szerv a fővárosi fodrászok tekintélyes számát — még pedig a köz érdekében dolgozni szeretőket — köti le állandóan, kik maguk is megélhetésért küzdő szegény kisiparosok.

Ezektől a férfiaktól semmi körülmények között sem várhatjuk, hogy országszerte kiterjesszék tevékenységüket, szervező, oktató munkát vállalva. Maga az ipar mindenütt szegény, nagy anyagi áldozatot nem hozhat.

Amit tenni lehet és tenni kell, a következő: Szervezkedjen a vidék önmaga! A vidéken szerte lévő ipartestületek körzeteiben élő fodrászok szervezkedjenek szövetségbe külön-külön. Egy év leforgása elegendő e célra. Minden megszervezett kerület bejelentené csatlakozását a Budapesti Fodrászmesterek Szövetségéhez, melynek alapszabályait könnyen lehetne »Országos«-ra módosítani. Az így létrejött Országos Szövetség aztán megoldhatná a fentemlített, vajudó kérdéseket anélkül, hogy férfiak — kik tehetséget, időt, idegeket, anyagi javakat áldoznak — a semmit, senkit nem kimélő, örökké elégedetlenek cégtáblájának állíttassanak oda és elvegyék kedvüket minden alkotó munkától örökre.

»Fodrászok! Mi sohasem voltunk háboruban egymással, bármilyen idők is jöttek. Csak el voltunk választva, de ezen válaszfalaknak is le kell dőlniök... Ne legyen többé szakmai titok, mi nyíltan akarunk dolgozni, éljen meg minden szaktársunk, ki becsülettel megtanulta iparát, haladjon mindig előre...« — A »Neue Wiener Friseurzeitung« f. évi március 1-én magyar részt is adott »A Fodrász« címen. Ennek »Beköszöntő«-jében olvastam a fent idézett sorokat szóról-szóra. Nemde,

megszivlelendő szavak? Csakhogy — és ez a pikantériája a dolognak — a budapesti női fodrász-ipartestület jóvoltából látnak e szép gondolatok napvilágot. Azért mégis igazság ez, bár mikor még együtt hirdettük — hej de hirdettük! — állt a kínai fal a helyén — Kinában. A világosság és tudás utáni vágy ott már ledöntötte. De nem azért ringatták iparunk bölcsőjét keleten, hogy veszni hagyjuk a keleti hagyományokat. Felhúzták a kínai falat miniatűrformában a magyar fodrász-iparban. S most e falaktól védett helyről hangzik el az óhaj a válaszfalak ledöntésére... Micsoda ellentmondás az eseményekkel szemben! A latin azt mondaná: »quae mutatio rerum«, magyarul: »mennyire megváltoztak a dolgok...«

*

A nőifodrász-ipartestület zászlóavató ünnepélyére nem mehettem el. A nekem felajánlott zászlószeget azonban elfogadtam és ezen szeg beverését kísérelje pár szavam:

Mint egyik igen nagy ellenzője a kettéválásnak, kívánom, hogy ezen zászló becsülettel állja meg helyét a nőifodrászok kezében. Mint az anyatestület hű gyermeke, azt szeretném elérni, hogy ez a fiatal testület ezt a szép, és új szimbólumát a haladásnak legelőször az anyatestület felé hajlitaná meg hódolat jelül.

Mert — talán ezt mondanom sem kellene — akik csak gyermekei vagyunk az anyatestületnek, melynek alapját már a 17-ik században lerakták a céhmesterek, mi csak hálás szeretettel gondolhatunk vissza arra a nemes hagyományokra, mely ott uralkodott, amelynek mindnyájan, tehát az új testület tagjai is, köszönhetjük tudásunkat, mint jó anyának, aki gyermekei nevelését helyesen irányította. Az eredmény szép. A nőifodrászipar önálló, saját zászlója van! Hajtsa meg az anyatestület előtt, ne harci lobogó legyen, hanem a mindenkit egybeölelő béke szimbóluma!

Kiss Gyula,

a Fodrászmesterek Szövetségének volt elnöke.

HIVATALOS RÉSZ.

Elnök: fogad kedden és pénteken d. u. 6—8-ig.

Jegyzői iroda: mindennap d. u. 6—8-ig (szerda kivételével.)

Pénztár: mindennap d. u. 6—8-ig (szerda kivételével.)

Elhelyezés: minden nap reggel 8—10-ig. Kézápolók stb. reggel 9—10-ig.

Munkakönyvek be- és kijelentése: minden nap 6—8-ig.

A testület ügyésze: Dr. Riesz István, lakik VII., Elemér-utca 6.

A testület iparhatósági biztosa:

Dr. Keresztes Miklós, VI., kerületi előljáróság, Aradi-utca 23.

Üzleti záróra: Nyitás reggel 7 órakor, zárás este 7 órakor; szombati napon este fél 9 órakor.

Tanoncfelszabadítás: április 9-én és 23-án.

A fölemelt postai költségek miatt egyéb értesítést nem küldünk. A tanoncok pedig felhivatnak, hogy pontosan és modellel jelenjenek meg, mert ellenkező esetben felszabadításuk a következő hónapra marad.

A kávéházi fodrász nem üzemi fodrász!

Levél a szerkesztőhöz.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Tisztelettel kérem, hogy alábbi soraimat a »Fodrász Ujság«-ban közölni sziveskedjék.

Az utóbbi időben sok szó esett a kávéházi, kaszinói, klubbeli stb. borbélyokról, legyen szabad nekem is hozzászólnom e tárgyhoz, azzal az előzetes kijelentéssel, hogy engem soraim utolsó betűjéig tisztán a tárgyilagosság és igazságérzet vezet.

Mindenekelőtt tiltakozom azon beállítás ellen, hogy a kávéházi borbélyokat — melyek közé én is tartozom — egy kalap alá vonják a kaszinói, klubbeli és egyéb közüzemi borbélyokkal.

A kávéházi borbélyok iparigazolvánnyal bíró, úgy az állammal, mint az ipartestülettel szemben minden közterhet viselő mesterek, míg az említettek nagyrésze iparigazolvánnyal sem bír, miáltal minden közteher alól mentesek és így hallatlanul olcsó áron dolgoznak.

A kávéházi borbélyok, tudtommal, mindig a mesterek szövetsége által megállapított árakon dolgoztak és dolgoznak ma is, ezért érthetetlen az a mellőzés, sőt üldözés, melyben úgy a Szövetség, mint a Testület igen t. vezetői által részesülnek. Nem óhajtok senkivel vitába bocsájtkozni afölött, hogy ez az eljárás velünk szemben mennyire igazságtalan; nekem t. i. az a meggyőződés, hogy e két fórum be fogja látni, hogy a mesteri karnak lehetnek olyan kifogástalan szaktársak is tagjai, akiknek az üzlete nem nyílik az utcára.

Szerintem az a kávéházi borbély, aki nem olcsójánoskodik és a reá rótt kötelezettségeknek mindenben pontosan megfelel, még mindig különb tagja a borbélymesteri karnak, mint az a nyílt üzlettel bíró mester, aki a borbélyipart demoralizáló árakon dolgozik. A kávéházi borbélyt — bármint nevezi kis torzszülöttnek — a háborus évek utáni állapotok szülték, mert az üres bolthelyiségért is óriási árakat kellett fizetni, ami túlhaladta a borbélyüzletet nyitni szándékozó szaktársak anyagi tehetségét.

Most, a szigorú zárórarendelet folytán, a kávéházi borbélyoknak az az egyetlen bűne is megszűnt, hogy t. i. nem tartották be pontosan a zárórát. Az igazság kedvéért meg kell jegyezmem, hogy a nyílt üzlettel dolgozó mesterek nagyobb része ebben a bűnben szintén benne volt.

Ami a szigorú zárórarendeletet illeti, mindazon szaktársaimmal, akik, mint én is, napestig az üzletben tartózkodunk: csak örömmel üdvözölhetjük. Vendégeimmel ismertettem a szigorú rendeletet és így misem áll utjába annak, hogy a zárórát pontosan betartsam. Mindezek elmondása után csak az a kérésem az összes szaktársakhoz: szüntessék meg a közöttünk eddig fennállott üldözést, gyűlölködést, mert ne felejtsek el, hogy az élet irónikus, a folyton emelkedő boltberek mellett éppen azzal a szaktárssal eshetik meg, aki a leghangosabban kiáltja ránk a »feszítsd meg«-et; hogy egy szép napon kénytelen lesz valamelyik előkelő kávéházban helyiséget bérelni és akkor oda »sülyed«, ahol mi, kávéházi borbélyok vagyunk.

Szives közlését köszönve, vagyok Szerkesztő urnak őszinte tisztelője:

Gorgyán Mihály.

Felhívás. Akiknek tanoncszerződésük van az ipartestületben azok gondoskodjanak annak elviteléről, mert a testület postán nem küldi el.

Fodrászok táncestélye.

Szövetségünk ipartestületünk erkölcsi támogatásával március hó 5-én az Utazók Egyesülete összes helyiségeiben hangversennyel egybekötött családi táncestélyt rendezett, mely úgy erkölcsileg, mint anyagilag a legfényesebben sikerült. Az estélyen nemcsak a fodrászoknak, hanem az illatszerészeknek színe-java is jelent meg. Emelte az estély fényét a bájos és szép asszonyok és leányok sokasága, akiknek kaleidoszkopszerű forgása gyönyörű és felejthetetlen látványt nyújtott. Nagyon szép és élvezetes volt a műsor is, melynek változatos számaiban megérdemelt sikert arattak Kolben Emanuel, a m. kir. Operaház primhegedüs növendékei, akik egytől-egyig bebizonyították, hogy meg van bennük a művészi rátermettség. A hangverseny után Cseh György Kontró Jánosnéval és Szik József Grosch Miklósnéval

Hallod-e te szőke kislány...

dallamu csárdással megkezdtek a táncot, mely változatosan reggel 5 óráig tartott. Az estély páratlan sikere kétségtelenül Szik József, a vigalmi bizottság elnökének és főrendezőnek köszönhető, aki ritka akaraterővel és buzgalommal minden lehetőt elkövetett, hogy a siker biztosítva legyen. Nagy elismerést érdemel még: Patai József, Barta Emil, Burger György, Augenföld Lajos, Csór József, Szmokov János, Metzler Béla, Cseh György, Hangya József és Miskolczy István, akik a rendezés körül nagy buzgalmat fejtettek ki.

Hölgyek névsora: Mumpert Paula és Teréz, Sztancsics Krisztina, Tisztovszki Erzsébet, Burger Györgyné, Borsi Erzsébet, Berkovecz Ferencné, Berkovecz Mancsi, Rác Györgyné, Rác Rózi, Fehér Lászlóné, Pauli Jánosné, Kontró Jánosné, Debreczeni Kálmánné, Hudecz Emma, Fried Ferencné, Záretzki Ferencné, Háász Ignácné, Müller Ferencné, Pfeifer Sándorné, Pfeifer Margit, Suman Anna, Nagy Istvánné, Bruckner Istvánné, Soltész Jenőné, Salamon Ilus, Herczfelder Beti, Szauer Erzsébet és Ilonka, Hrazdirané, Svalk Lázárné, Svalk Miksáné, Schvarcz Irma, Juhász Teruska, Lepkovic Margit, Bolcmányi Margit, Fuzer Nusi, Grosch Miklósné, Kocsis Gyuláné, Tari Kálmánné, Balog Péterné, Balog Ilonka, Kolba Mancsi, Nagy Rózi, Müller Bözsike, Eiben Antalné, Müller Domonkosné, Rengei Miklósné, Kovács Juliska, Kandocs N.-né, Csernyák Józsefné, Varga Gézáné, Sente Benőné, Maschl Józsefné, Holding Mariska, Hauer Ilonka, Sipos Ferencné, Hara Vilmosné, Rabong Jánosné, Máthé Istvánné, Jakubovics Erzsébet, Jakubovics Jánosné, Kiss Mihályné, Kiss Mancika, Gálfi Illésné, Maroj Szofronné, Misán Jánosné, Slezak Lajosné, Herczog Józsefné, Müller Kató, Reinhardt Miklósné, Lesch Károlyné, Lesch Aranka, Haffner Imréné, Poor Erzsébet és Jozefin, Gelcz Kató, Bujdosó Józsefné, Viktora Károlyné, Berta H.-né, Kálai Zsigmondné, Bandler Fülöpné, Kovácsi Sándorné, Schvarcz N.-né, Pap Gizella, Lantos Irén, Csányi Lajosné, Jesper Henrikné, Klein Jánosné, Patai Sándorné, Kallesz Rózsika, Flinta Teréz, Sarok Lajosné, Spilmann Imréné, Klein Krisztina, Klein Matild, Gencsi Margit, Balog Zoltánné, Gippert Ferencné, Kulcsár Lajosné, Kruch Klára, Kruch Irma, Kruch Mária, Márton Juliska, Patai Rezsőné, Weisz Katica, Szmolein Ferencné, Reitter Mihályné, Reitter Erzsike, Ruk Magda, Borsos Zsófia, Grász testvérek, Fulcz testvérek, Martin Miklósné, Gancser Józsefné, Hunyár nővérek, Hunyár Józsefné, Buka Ferencné, Szemler Gé-

záné, Barczai Zsófia, Benkő Mariska, Sipeki Balázné, Mäler Ica, Svel Lajosné, Svel Antalné, Fridrich Ferencné, Fridrich Margitka, Somogyi Károlyné, Fejér Lászlóné, Fejér Endréné, Krem Gyözöné, Stigler Bözsike, Mayer Mária, Mayer Mária id., Kozler Mariska, Kozler Bözsike, Adorján Albertné, Horváth Lajosné, Horváth Mariska, Molnár Mariska, Söber H.-né, Alexius Péterné, Alexius Gabi, Kontró Jánosné, Burger N.-né, Rév Fülöpné, Rebevits N.-né, Folvaj Jánosné, Müller Ferencné, Ellenbogen Irma, Sárközi Jánosné, Szik Józsefné, Hopp Antalné, Hopp Erzsike, Flesch Mariska, Fleischer Mariska, Hegedüs Jánosné, Bothász Annuska, Bonnmacher Jánosné, Bujdosi Klárka, Szabadi Antalné, Fűry Piroška, Kiss Gyuláné, Reick Anna, Szabó Ferencné, Csepek Ferencné, Czigl Gyözöné, Hunyadi Lászlóné, Czigl Jeromosné, Velemi Béláné, Kollár Annuska, Hell Vilmos, Gerő N.-né, Wasservogl N.-né, Bircsák Margit, Balozsik Péterné, Balozsik Julia, Pécsi Margit, Venczel Károlyné, Kucsera Lajosné, Jasper Lujza, Lecz Rózi, Szabó Rózi, Kállesz Ilus, Kovács Jánosné, Fehér Gusztávné, Augenföld Lajosné, Augenföld Dóra, Friesz Ádámné, Földi Imréné, dr. Pártosné, Balasko Ferencné, Balasko Nellike, Donáth Marcellné, Feleki Vilmosné, Kadlesovics Istvánné, Kadlesovics Erzsébet, Pletikovics Józsa, Pöter Emi, Pafkovic Ignácné, Jakubovics Gizike, Domonkos Józsefné, Domonkos Magdus, Himmler Erzsébet, Domanko Mária, Tapis Mariska, Vexler Duci, Wéber Józsefné, Wéber Ibolyka, Stancsics N.-né, Donádi Irén, Monper Jánosné, Tóth Antalné, Szabó Böske, Zoni Antalné, Micsányi Gyuláné, Grünhut Ödönné, Hokl Miklósné, Hokl Annuska, Eibert N.-né, Eibert Rózsika, Melcher Jánosné, Rothausz Margit, Knezevics Szávané, Prebán Miklósné, Roth Jenőné, Menyhért Gizi, Kalmár N.-né, Szatmári Kálmánné, Tatai Mihályné, Kincse Jánosné, Kincse Jolánné, Német Margit, Placsintai Julis, Kleics Margit, Kleics Annuska, Angerer Józsa, Art Erzsébet, Art Károlyné, Hochmann Jánosné, Mintenberger N.-né, Török Vilmosné, Molnár Dénesné, Pafkovic Kató, Pafkovic Annuska, Peláti Józsefné, Bakos Gerőné, Gorohovszki N.-né, Szabó Ilonka, Steingruber N.-né, Steingruber Mária, Polczér Sándorné, Máté Edith, Grazer Magda, Klepp Lajosné, Kőszegi Julis, Palusz N.-né, Palusz Ilona, Márai Rózsika, Sutus Judith, Fanta Ilona.

A mulatságon felülfizető kereskedők névsora: Indus Rt. 1,65.000 K, Klein és fia jegyeket és meghívókat, Astra a táncrendet és 250.000 K, Gáspár testvérek 500.000 K, Miklós Ödön áru és 500.000 K, Ángyán 300.000, Fodrász Szövetkezet 250.000, Frank illatszerész 250.000, Pajolin 250.000 K, Lorissa áru, Kossza Viktor vendéglős 250.000, Hygiéna 200.000 K, Grünhut Ödön egy köpeny és 200.000 K, Reiter Mihály

Dr. Morisson Depilator

a legjobb, legmegbízhatóbb s legolcsóbb angol

szőrtelenítő

Készíti Dr. Morisson Company London City.

Magyarországi főraktár:

ZOZO KOZMOCHEMIA RT.

Budapest, VII., Dembinszky-utca 4.

Telefon: József 28—06 és József 64—69.

300.000, Szt. István szappangyár 150.000, Micsányi Gyula 150.000, Léber Kálmán 100.000, Fényes és Breyer cég 25.000 K.

A fentnevezett cégeknek ezuton mond köszönetet a szövetség vezetősége, hogy a mulatság sikeréhez gazdaságilag hozzájárulni sziveskedtek.

Egyuttal felhívjuk a szaktársakat, hogy lehetőleg a fentnevezett cégeknél vásároljanak, már csak azért is tartsák ezt figyelmükbe, mert voltak egyes cégek, kik ez elől mereven elzárkóztak, tehát csak azoknak adjuk a pénzünket, akik alkalomadtán nekünk is juttatnak.

Az elnökség.

Felülfizetések: Schöler Izidor 350.000, Czór József 260.000, Iván Milán 200.000, Engelmann Ferenc 200.000, Grósch Miklós 200.000, Slezák Lajos 200.000, Női Fodr. Szövetség 150.000, Női Fodrász Ipartestület 150.000, Pandurovits György 15.000, Emmer Emil 150.000, Major Sándor 150.000, Szik József 100.000, Patai Dezső 100.000, Fehér László 100.000, Burger György 100.000, Szalai Imre 100.000, Tóth József 100.000, Csernyák József 100.000, Kontró János 100.000, Schadek Antal 100.000, Császi Jenő 100.000, Ecsér István 100.000, Kivóvits Károly 100.000, Mink Márton 100.000, Bedő Antalné 100.000, Pajtás András 100.000, Hardy Dániel 100.000, Müller Domonkos 100.000, Müller Károly 100.000, Fless Péter 100.000, Zombori János 100.000, Vágó Viktor 100.000, Karbach András 100.000, Komáromi Antal 100.000, Weisz Arnold 100.000, Berger Manó 100.000, Éles József 100.000, Fényes és Breier cég 50.000, Aleksziusz Péter 50.000, Budaj Ferenc 50.000, Domokos Péter 50.000, Kincse N. 50.000, Gerő Lőrinc 50.000, Hermann János 50.000, Bandler Fülöp 50.000, Fridrich Ferenc 50.000, Hufnagel József 50.000, Burgermeiszter 50.000, Pámmer János 50.000, Galdon Lajos 50.000, Taugner Ádám 70.000, Kilcz Fülöp 50.000, Bauer Vilmos 50.000, Gancser József 50.000, Szmokov 35.000, Mink 30.000, Marton Miklós 30, Gálfi Illés 30.000, Zorn Antal 30.000, Haász Ignác 30.000, Hochmann János 30.000, Szilasi Károly 30.000, Varga Géza 30.000, Ramacher János 30.000, Pór Ferenc 25.000, Stancsics 20.000, Kisaszondi 20.000, Horváth 20.000, Balog 20.000, Adorján 20.000, Marvy 20.000, Jasper 20.000, Kovács Rezső 20.000, Rév Fülöp 20.000, Reiter II. 20.000, Wenter Gyula 50.000, Winkler István 65.000, Hangya M. 100.000 K.

HIREK.

Meghívó. A Budapesti Borbély- és Fodrászmesterek Betegségélyző- és Temetkezési Segélyegylet választmánya f. é. április hó 21-én (kedd) este 8 órakor az ipartestület helyiségében ülést tart, amelyre ugy a választmányi tagok, mint a számvizsgálók biztos megjelenését kérjük. Napirend: 1. Elnök jelentése. 2. Az első negyedévi pénztári kimutatás előterjesztése. 3. Esetleges indítványok. Hermann János, elnök. Nagy Miklós, titkár.

Egyuttal értesítjük az összes tagokat, hogy Verdes Árpád és Reiter Mihályné tagtársaink elhunytával esedékessé vált a 25—26-ik haláleseti pótlásoknak (6000 K) befizetése, amely befizetések haladék nélkül a kerületi pénztárnokoknál teljesítendők.

Végül fölhívjuk Schuch Mátyás tagtársunkat, hogy hátralékait e hó 14-ig bezárólag annál is inkább fizesse be (a Központban), mert ellenkező esetben a tagok sorából törölve lesz és így mindennemű igényjogosultsága megszűnik.

Weber József és Miklós Ödön kibékeltek. Weber József, lapunk szerkesztője és Miklós Ödön a Dankovszky István illatszergyár társtulajdonosa között már hosszú idő óta éles harc folyt, melyből kifolyólag kölcsönös sértések estek. Miklós Ödön az állítólagos sértő kifejezésekért rágalmazás és becsületsértés miatt följelentést tett Weber ellen. Ez az ügy a múlt héten került a Schadl-tanács elé, ahol Weber és Miklós a történetek fölött kölcsönösen sajnálkozásukat fejezték ki és kibékeltek. Egyben megfogadták, hogy a jövőben az ipar érdekében együtt fognak működni.

Nyilatkozat. Uj áru, valamint készítményeink, raktárunk képviselőjével megbízott egyének nem kaptak megbízást vagy meghatalmazást köszörülések elhozására, illetve gyűjtésére, aminek tisztelettel kérem tudomásul vételét. Léber Kálmán.

Halálozás. Katyánszky Tódorné, szül. Jacks Jolán március hó 26-án, este 6 órakor, hosszas szenvedés után meghalt. Temetése 29-én folyt le nagy részvét mellett.

A Szövetség felhívja a kartársakat, hogy ez évi tagdíjfizetési kötelezettségüknek saját érdekükben sziveskedjenek eleget tenni. Évi tagdíj 1 aranykorona, fizethető minden csütörtök este fél 9 órakor a szövetség helyiségében, Westend-kávéház (suterein), Teréz-körút 44. szám.. Burger, ellenőr.

Elveszett gyűrű. A fodrászok társasestélyén egy urileány a toilette-szobában elvesztette gyémántgyűrűjét, melyet édesanyjától emlékül kapott. Ezuton kéri a becsületes megtalálót, hogy a nem nagy értékű, de neki a legszebb emlékü gyűrűt jutalom ellenében küldje el ipartestületünkbe.

Figyelmeztetés. Figyelmeztetjük szaktársainkat, hogy husvétvasárnapján érkezik Budapestre Czibesz Márton, az urifodrászvilág bajnoka, aki ipartestületünkben körülbelül két hétig előadást fog tartani a modern urifodrászatról.

Halálozás. Idősb Löber Henrik, Löber Henrik kiváló kollégánk édesatyja, 84 éves korában Bonyhádon meghalt.

Szerkesztői üzenetek.

K. Gy., Budapest. Borbélyok és fodrászok piperecikkeit (szappan, hajtü, haj- és fogkefe, illatszert stb.) is árusíthatnak. 70.597/98. K. M. Keressen fel alkalomlag bennünket. Szóval majd töbet. — V. J. Csak türelemmel. A méltó választ még »alkony« előtt megkapja legközelebbi számunkban.

Felelős kiadó: Weber József.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Minden egyes szó 1000 korona, mely összeg előre fizetendő.

KOMPLET üzletberendezés, négy kiszolgálásra, azonnal eladó. Cim: Wenzl fodrász, Teréz-körút 6.

EGY DARAB Konzol-tükör és egy lambern tükörrel eladó. Németh Ferenc, Lónyai-u. 43.

BORBÉLYÜZLETET keres megvételre Bruckmann fodrász, Hernád-utca 25., földszint 3.

JÖMENETELÜ fodrászüzletet keresek megvételre, kizárólag belterületen, forgalmas utvonalon, lehetőleg szoba-konyhás lakással együtt. Cim megtudható a szerkesztőségben.

Óvás!

Johnson-Star

fenőssij újabb módosításával a borotvák idomtalan elfe-nését kizárja

ára **pasztával**
30.000
korona.

Vidékre gyors és pontos kiszolgálás.

Micsányi Gyula

műkösztrús, Budapest, VI., Aradi-u. 64., az udvarban.

AKAR ÖN BIZTOS EREDMÉNNYEL HAJAT FESTENI?

Akkor használjon
Julius Brauneis-féle „Harra“-hajfestéket.

A

Törvényesen
védve.

»HARRA«

Hatóságilag
meg-
vizsgálva.

HAJFESTÉK

bármely ősz haj eltüntetésére a legkiválóbb szer, minden mellékes eljárás nélkül alkalmazható. A „Harra“-festék használati utasítása kétszer, esetleg háromszori bekenés után a haj vagy bajusz megkapja a kívánt természetes színt. Fodrászoknak 30% engedmény. Egyedüli elárusítás:

KELLNER ERNŐ FODRÁSZ

Budapest, VI., Gyár-utca 28.
(Podmanitzky-utca közelében.)
Alapított 1882.

Ha olcsón
és jól akar
vásárolni,
akkor te-
gyen kísé-
retet ennél
a cégnél

Angyán Béla

KÖZMETIKAI ÉS FODRÁSZÜZLETI BERENDEZÉSEK, MŰ-
SZEREK ÉS PIPERECIKKEK NAGYKERESKEDESE

BUDAPEST
RAKÓCZI-UT 40

FEHÉRNEMÜEKET

illetőleg kendőket gyönyörű, hófehér kivitelben és a legjutányosabb feltételek mellett kölcsönöz a

HIGIENA

FEHÉRNEMÜ-KÖLCSÖNZŐ-VÁLLALAT

Budapest, VI., Dessewffy-utca 26.

Telefon: 119—21.

„HATTYU“

Fehérenemü Kölcsönző Vállalat
Alapítva 1908.

Budapest, V., Katona József-utca 41.
(Palatinus-épület.) Telefon 159-60 és 46-86

Szállít:

Fodrász-fehérenemüket

kölcsönrendszer alapján.

POLLART
VÉDJEGY

A világhírű valódi solingeni

POLLART BOROTVÁK

kaphatók

TÜRR J.

magyarországi vezérképviselőnél
Budapest, V., Wurm-utca 5.
vagy Dorottya-u. 3. (udvarban).

Nincs többé tyukszem! A Czézner-féle Rádió

tyukszemirtótapas

fájdalom nélkül elmulasztja. Fodrá-
szoknak jó mellékjövedelem. 30% ár-
engedmény. Szab. törv. véd. Kapható:

Czézner Márton fodrász
Budapest, VII., Peterdi-utca 39. szám.

Minden borotváért
14 napi garanciát vállalok.

Uri és női fodrászok
részére a
LEGOLCSÓBB
bevásárlási forrás
WINKLER D.H.
Budapest, VII. ker.,
Akácfa-utca 20.
Telefon: József 105—58.

Raktáron tartok Bader, Dralle,
Frank, Mechnarovszky stb. árukat.

Árjegyzék:

	Darabonként ezer koronákban
Viktoria borotva- ecset	35—45—55
Üveg cégmentál	150
Olasz szappanozó csésze	22
Atlasz rudborotva- szappan	8
Gunmi pipetta	18—20—28
Pollár rendszerű borotva	50
1/4 kg. Brillantin	18
1 liter Bay Rum	70
100 gr. vatta	10
Timsókő	6
Juwel hajvágógép	180
Dupla fenőszij csüngő	60
Manicur szerszám	15
" olló	20
Herkules hajvágófésű	18
Kölnviz 1 liter	70
1/4 kg. Poudér	4
Vérelállító	3
Ondolálóvas	30

DRESZMANN KÁROLY KÉSES ÉS BOROTVAMÜKÖSZÖRÜS BUDAPEST

Üzlet: VII., Erzsébet-körut 22. X., Álmos-utca 17. sz.
Telefon: József 129-29 Régi jó elismert cég Telefon: József 53-40

Borbélyok részére ajánlom a 27-es és 28-as

>FRICZKÓ<

borotvát fehér csontnyéllal 70.000 koronás árban.

Borotvaköszörülés	15.000 K-tól feljebb
Gépköszörülés	15.000 K-tól feljebb
Ollóköszörülés nagyság szerint	6.000 K és feljebb
Juwel hajvágógép 3-as és 7-es fésűvel	220.000 K
Koh-i-noor szakállgép 7-es fésűvel	180.000 K
Minden más gyártmányú gépek	100.000 K-tól feljebb

Vidéki megrendelések 8 napon belül eszközöltetnek.

Dreszmann Károly, Erzsébet-körut 22.

Hajvágógépek

Eredeti Juwel-gép 0-ás, 3—7, 10 mm. K 200.000
„Solár“ (mint a Juwel minőségű áru) K 140.000
Koh-i-noor, 0-ás .. . . K 150.000
Kitűnő 0-ás, 3-as, 5-ös és 7-es .. . . K 100.000
Kommercáru 0—3—7-es .. . . K 75.000
Mindenfajta gépekhez vágófésűk, rugók, rugós
alátét és minden alkatrészek kaphatók. Gépek
köszörülése, valamint tökéletes, tartós nickele-
zések gyorsan elkészítetnek.

Borotvák

(minden darabjáért jótállással)

Léber Attila 27—28	K 55.000
„ homoru	K 90.000
Eredeti Pollárt 27—28	K 90.000
Fodrász-olló, sima	K 40.000
Léber-gummi 18-as	K 70.000
„ „ 19-es	K 80.000
„ „ 20-as	K 90.000

Léber Kálmán

borotva- és késárugyára, finom acéláruraktára,
műköszörüldéje és nickelő telepe

Budapest, Rákóczi-ut 61.

Alapított 1889.

Telefon: József 58—09.

Minden árum békebeli minőségben kapható.

Bivalyhaj

20	35	40
K 20.000	22.000	24.000

Valódi angol krepp

bekebeli minőségben
Méterenként 25 000 korona

Tüllvegetal

minden színben
Méterenként K 300.000

Hajháló minden színben

Dupla K 45.000, szimpla K 26.000

ALTSCHÜLER E.
HAJNAGYKERESKEDŐ
KIRÁLY-UTCA 36.

Angora lehozott

12.000 korona

Montierszalag

1/2 cm	3/4 cm	1 cm
K 3000	3600	4200

Montierszeg

Dekánként K 1500

Legfinomabb vágott haj

tompa lehozott, minden hosszúság-
ban és minden színben, a leg-
olcsóbb napi árban

Hulladékhat kilonként
10.000 koronáért veszek.